

Σ.Ε.Φ.Ε.Α.Α.

**“ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΗ ΑΡΓΙΑ” - ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΟ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.**
(ΜΕΛΕΤΗ-ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗ, ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ)

ΑΝΑΛΥΣΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ Σ.Ε.Φ.Ε.Α.Α. (www.sefeaa.gr)

Αθήνα, Αύγουστος 2013

ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΗ ΑΡΓΙΑ, ΕΦΑΡΜΟΓΗ
ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.
(ΜΕΛΕΤΗ-ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗ, ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ)

Μεταξύ των νομοθετημάτων που επηρέασαν σημαντικά την περαιτέρω παραμονή των ενστόλων στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, είναι και ο νόμος 4093/2012, στις ρυθμίσεις του οποίου περιλαμβάνεται η διαδικασία λήψης σε βάρος και του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας του διοικητικού μέτρου της **Αργίας**.

Μετά την έναρξη εφαρμογής του νόμου 4093/2012 από 12-11-2012 και κυρίως μετά την έκδοση αποφάσεων από το αρμόδιο όργανο της Διοίκησης για τη θέση αστυνομικών (που ενεπλάκησαν σε σοβαρές πειθαρχικές και ποινικές υποθέσεις) στην κατάσταση της Αργίας, δημιουργήθηκαν εύλογα ερωτήματα σε όλο το προσωπικό.

- 1. Τι σημαίνει, Αυτοδίκαιη και τι Δυνητική Αργία;**
- 2. Με αφορά ως ένστολο και πώς;**
- 3. Από πότε και σε ποιες περιπτώσεις τίθεται σε Αργία (του ν. 4093/2012) το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας;**
- 4. Ποια διαφορά έχει από τη Διαθεσιμότητα, που προβλέπει το Πειθαρχικό Δίκαιο του Αστυνομικού Προσωπικού;**
- 5. Δεν ισχύει πλέον το Πειθαρχικό Δίκαιο του Αστυνομικού Προσωπικού;**
- 6. Πόσα χρήματα εισπράττουν όσοι τίθενται σε Αργία;**

Οι λόγοι αυτοί, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ο υγιείς συνδικαλισμός οφείλει εξ αντικειμένου να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, μεταξύ άλλων και για την ενημέρωση και την αναβάθμιση των γνώσεων των μελών του, μας οδήγησαν στη λήψη της απόφασης αυτής, που τη θεωρούμε απολύτως χρήσιμη για την ενημέρωση των μελών μας και όχι μόνο, αφού όμοια ενημέρωση μπορούν να έχουν και τα μέλη όλων των λοιπών συνδικαλιστικών Ενώσεων και Ομοσπονδιών.

Χωρίς περιθώριο αμφισβήτησης, η άγνοια για το τι ακριβώς ισχύει κάθε φορά και αν αυτό μας αφορά προσωπικά ή υπηρεσιακά, δημιουργεί άγχη, φοβίες και δυσκολίες, που δεν επιτρέπουν να λειτουργούμε ελεύθερα

και αποδοτικά. Από την αρχαιότητα είναι γνωστό ότι η γνώση είναι δύναμη και η άγνοια αδυναμία. Προσθέτουμε ότι η γνώση είναι το εργαλείο που χρειαζόμαστε και πρέπει να το έχουμε στη διάθεσή μας την ώρα που απαιτούν οι περιστάσεις. Όταν γνωρίζουμε τι ακριβώς ισχύει, λειτουργούμε με αποφασιστικότητα, σύννομα, ελεύθερα και αυτοπειθαρχημένα. Εν κατακλείδι είμαστε εμείς οι κυρίαρχοι του παιχνιδιού και όχι η άγνοιά μας.

Όπου στις διατάξεις του ν. 4093/2012, γίνεται παραπομπή, για λόγους οικονομίας του κειμένου, σε άλλους συναφείς νόμου ή κανονισμούς ή οδηγίες και διατάγματα, στην παρούσα εργασία καταβλήθηκε προσπάθεια, από τους συντάκτες της εργασίας, εντοπισμού και καταγραφής όλων αυτών νομικών διατάξεων, οι οποίες προσαρμόστηκαν καταλλήλως όπου χρειαζόταν, προκειμένου ο αναγνώστης/μελετητής να έχει τη δυνατότητα της εύκολης και γρήγορης ενημέρωσης.

Ας προσεγγίσουμε, λοιπόν, ερμηνευτικά όσο γίνεται πιο αναλυτικά, αλλά νηφάλια και προσεκτικά, τις σχετικές διατάξεις, προκειμένου να κατανοήσουμε όλα όσα μας επιφυλάσσονται, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται:

1^η ΕΡΩΤΗΣΗ: *Τι είναι πειθαρχική και τι διοικητική διαθεσιμότητα;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όταν αναφερόμαστε στην κατάσταση της διαθεσιμότητας, μέχρι τώρα γνωρίζαμε όσα προβλέπονται από το άρθρο 15 του Π.Δ. 120/2008, με θέμα «Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού». Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την ερμηνευτική προσέγγιση των διατάξεων περί διαθεσιμότητας, στην 4^η έκδοση του βιβλίου των Αστυνόμων ΑΞΠΑΝΟΥΣΗ Σωτηρίου και ΤΗΛΕΛΗ Γεωργίου: «*Διαθεσιμότητα ονομάζεται η προσωρινή απομάκρυνση του υπαλλήλου από την άσκηση των καθηκόντων του, χωρίς να διασπάται η υπαλληλική σχέση με την Υπηρεσία του και επιβάλλεται μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπεται ρητά και με σαφήνεια από το νόμο. Γι' αυτό άλλωστε ο υπάλληλος διατηρεί την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου και συνεχίζει να απολαμβάνει τα προνόμια της ιδιότητάς του, όπως για παράδειγμα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης (ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ) Γεωργίου Μ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ, έκτη έκδοση 1983).*

Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. δ/τος 330/1947 (Φ.Ε.Κ. τ. ΑΞ 84/19-4-1947) «Περί μονίμου διαθεσιμότητας των Αστυνομικών υπαλλήλων κ.λπ.»: «*Διαθεσιμότης είναι η κατάσταση του αστυνομικού υπαλλήλου, όστις δεν εκτελεί επί ωρισμένον χρονικό διάστημα υπηρεσίαν, λόγω πειθαρχικού ή ποινικού αδικήματος ή άλλων περιπτώσεων καθορισμένων εν τω οργανισμό του Σώματος Αστυνομίας Πόλεων ή ποινικαίς διατάξεσι*» (βλέπε και άρθρο 12 του Π. Δ/τος 24/1997, με θέμα «*Ιεραρχία και εξέλιξη Αξιωματικών Ελληνικής*

Αστυνομίας» {Φ.Ε.Κ. τ. Α 29/28-2-1997}).

Η διαθεσιμότητα δεν είναι ποινή και κυρίως δεν είναι πειθαρχική ποινή. Αντίθετα, αποτελεί, στο πλαίσιο του ισχύοντος διοικητικού-πειθαρχικού θεσμικού πλαισίου, προσωρινού και επείγοντος χαρακτήρα δυσμενές διοικητικό μέτρο και ως τέτοιο έχει δυσμενείς συνέπειες ή περιορισμούς για τον Αστυνομικό που τίθεται στην κατάσταση αυτή».

➤ Ο τιθέμενος στην κατάσταση της «πειθαρχικής» διαθεσιμότητας, λαμβάνει το 90% των αποδοχών του (μειωμένες επιπροσθέτως κατά το ποσό που αναλογεί στην εργασία πέραν του πενθημέρου και για την παροχή εργασίας τη νύχτα, αφού ο τεθείς στην εν λόγω κατάσταση δεν θα μπορεί να παρέχει τέτοια εργασία).

➤ Οι αποδοχές του ένστολου, σε βάρος του οποίου λαμβάνεται το μέτρο της **Αργίας**, είναι σημαντικά λιγότερες από εκείνες που λαμβάνει όταν τίθεται σε πειθαρχική **διαθεσιμότητα** και θα αναφερθούν λεπτομερώς στη συνέχεια του παρόντος.

➤ Η ίδια όμως ακριβώς ονοματολογία, ήτοι «**διαθεσιμότητα**» χρησιμοποιείται και στις διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ4, παράγραφος 2 και επόμενες, του νόμου 4093/2012, χωρίς ο όρος αυτός να έχει νομική σχέση με την «πειθαρχική» διαθεσιμότητα που αναφέρεται στις διατάξεις του άρθρου 15 του Π.Δ. 120/2008. Η «διαθεσιμότητα» του ν. 4093/2012 καταλαμβάνει τους πολιτικούς δημόσιους υπάλληλους, των οποίων η θέση στο δημόσιο καταργείται και οι ίδιοι είτε μετακινούνται σε άλλη Υπηρεσία του Δημοσίου είτε απολύονται μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα. Πρόκειται δηλαδή για δύο διαφορετικές και αυτοτελείς μεταξύ τους διοικητικές διαδικασίες, με κυρίαρχο το γεγονός ότι, επί του παρόντος η «διαθεσιμότητα» του ν. 4093/2012, δεν ισχύει και δεν εφαρμόζεται στο ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά μόνο στους πολιτικούς δημοσίου υπαλλήλους.

➤ **Συμπέρασμα:** Η νομική έννοια και οι συνέπειες της πειθαρχικής διαθεσιμότητας του άρθρου 15 του Π. Δ. 120/2008, που επιβάλλεται στο ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας σε περίπτωση πειθαρχικών παραβάσεων είναι εντελώς διαφορετικά από την έννοια της διαθεσιμότητας/κινητικότητας του ν. 4093/2012, η οποία δεν εφαρμόζεται στο εν λόγω προσωπικό, αλλά μόνο στους πολιτικούς δημοσίου υπαλλήλους.

2^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι σημαίνει ο όρος «Αργία» και πώς διακρίνεται από τις πειθαρχικές ποινές που εμπεριέχουν όμοια ονοματολογία στον χαρακτηριστικό τους τίτλο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

[i] Στις διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του Π. Δ. 120/2008 «Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού», προβλέπονται ρητά ως ανώτερες πειθαρχικές ποινές, η Αργία με Απόλυση και η Αργία με Πρόσκαιρη Παύση, όπως επίσης προβλέπονται -και μάλιστα με τρόπο περιοριστικό- τα παραπτώματα για τα οποία μπορούν να επιβληθούν οι εν λόγω ποινές στο ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας. Συνεπώς, ο νομικός όρος Αργία, κατά τις διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου, συνοδεύεται πάντοτε από τους όρους Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση. Αντιθέτως ο όμοιος νομικός όρος Αργία, που προβλέπεται από τις διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ3 του ν. 4093/2012: 1^{ον} Είναι αυτοτελής και δεν περιλαμβάνει συνοδευτική επεξήγηση. 2^{ον} Η Αργία του ν. 4093/2012 είναι διοικητικό μέτρο και όχι πειθαρχική ποινή, όπως είναι η Αργία με Απόλυση και η Αργία με Πρόσκαιρη Παύση. Θα μπορούσε, λοιπόν, κανείς, για λόγους αποφυγής ανεπίτρεπτων συνειρμών και συγχύσεων νομικών εννοιών, να ονομάσει, χάριν κατανοήσεως, την Αργία του ν. 4093/2012, «πειθαρχική Αργία», ώστε να τη διακρίνει ευχερώς από την Αργία με Απόλυση ή την Αργία με Πρόσκαιρη Παύση, που επιβάλλονται ως πειθαρχικές ποινές.

[ii] Η θέση αστυνομικού αυτοδίκαια (δηλαδή υποχρεωτικά, χωρίς δυνατότητα της διοίκησης να αποφύγει τη λήψη του μέτρου) ή δυνητικά (ύστερα από ενδελεχή έλεγχο και κατά τη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης) σε Αργία, κατά τις διατάξεις του ν. 4093/2012, για λόγους που καθορίζονται στις διατάξεις περί πειθαρχίας ή στις όμοιες του Ποινικού Κώδικα ή άλλων Ειδικών Ποινικών Νόμων, προβλέπεται από τις νέες ρυθμίσεις του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής και καθορίζει την κατάσταση στην οποία τίθεται το ένστολο (μη πολιτικό) προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, (δηλαδή οι αστυνομικοί, ειδικοί φρουροί και συνοριακοί φύλακες -στις περιπτώσεις που αναλυτικά περιγράφονται στη συνέχεια). Η λήψη του μέτρου αποσκοπεί στην **άμεση** απομάκρυνση από την Υπηρεσία αυτού που διώκεται για σοβαρά ποινικά αδικήματα ή τιμωρείται με ανώτερη πειθαρχική ποινή για πειθαρχικά παραπτώματα. Παράλληλα, σε βάρος του τιθέμενου στην κατάσταση της Αργίας, πέραν των υπηρεσιακών συνεπειών, επιβάλλονται και λίαν σοβαρές οικονομικές κρατήσεις, που επίσης θα αναφερθούν εκτενώς στη συνέχεια.

➤ **Συμπέρασμα:** Η «Αργία» του ν. 4093/2012 ταυτίζεται νομικά με τον όρο «διαθεσιμότητα» του Πειθαρχικού Δικαίου του Αστυνομικού Προσωπικού, γι' αυτό και στο εξής πρέπει να προσεγγίζεται ερμηνευτικά με τον τρόπο αυτό, ώστε να μη συγχέονται με τις πειθαρχικές ποινές της Αργίας με Απόλυση και Πρόσκαιρη Παύση, που παραμένουν ισχύουσες.

3η ΕΡΩΤΗΣΗ: Από πότε και σε ποιες περιπτώσεις τίθεται σε Αργία (του ν. 4093/2012) το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Στην κατάσταση της Αργίας τίθεται, αυτεπαγγέλτως ή δυνητικά, από την επομένη της δημοσίευσης του ν. 4093/2012 [ήτοι την 13-11-2012], ο ένστολος που θα υποπέσει στο εξής στα παρακάτω ποινικά αδικήματα και πειθαρχικά παραπτώματα, προσέτι δε και εκείνος που εμπλέκεται σε όμοιες ποινικές και πειθαρχικές υποθέσεις, οι οποίες εκκρεμούν την ημέρα δημοσίευσης του ως άνω νόμου, υπό την προϋπόθεση ότι τα αδικήματα που αναφέρονται σ' αυτές δεν έχουν υποκύψει σε παραγραφή.

a) Ο ένστολος τίθεται υποχρεωτικά (αυτεπαγγέλτως) σε Αργία στην περίπτωση που:

- i. στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία (αποφασίσθηκε δηλαδή από το καθ' ύλην αρμόδιο ποινικό δικαστήριο και εκτελέσθηκε η απόφαση για εγκλεισμό σε σωφρονιστικό κατάστημα), ύστερα από απόφαση ποινικού δικαστηρίου που εκδίκασε την υπόθεσή του σε πρώτο βαθμό.
- ii. στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία (αποφασίσθηκε δηλαδή και εκτελέσθηκε η απόφαση για εγκλεισμό σε σωφρονιστικό κατάστημα), ύστερα από απόφαση ποινικού δικαστηρίου που εκδίκασε την υπόθεσή του σε δεύτερο βαθμό.
- iii. στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από ένταλμα προσωρινής κράτησης (αποφασίσθηκε δηλαδή και εκτελέσθηκε απόφαση να εγκλεισθεί προσωρινά σε σωφρονιστικό κατάστημα).
- iv. εναντίον εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης (αποφασίσθηκε δηλαδή και εκτελέσθηκε απόφαση να εγκλεισθεί προσωρινά σε σωφρονιστικό κατάστημα), ανεξαρτήτως εάν στη συνέχεια ήρθη το μέτρο της προσωρινής κράτησης ή αν αυτό αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους (στην περίπτωση αυτή ο προσωρινά κρατούμενος αφήνεται ελεύθερος, αλλά δεν αίρεται το μέτρο της

- Αργίας).
- v. παραπέμφθηκε αμετακλήτως στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου, προκειμένου να δικαστεί για κακούργημα.
- vi. παραπέμφθηκε αμετακλήτως στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου, προκειμένου να δικαστεί για τα αδικήματα: κλοπής ή υπεξαίρεσης (κοινής και στην Υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, καταπίεσης, απιστίας περί την Υπηρεσία, δωροδοκίας, οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας, οποιοδήποτε έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής. *Τα ως άνω ποινικά αδικήματα αναφέρονται περιοριστικά και δεν είναι νομικά εφικτό να τεθεί κάποιος σε Αργία, όταν παραπεμφθεί σε δίκη για άλλο ποινικό αδίκημα, εάν πρώτα δεν προβλεφθεί τούτο ρητά από νέα διάταξη νόμου.
- vii. αποφασίσθηκε, από το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, να επιβληθεί σε βάρος του ανώτερη πειθαρχική ποινή [Απόταξη, Αργία με Απόλυση, Αργία με Πρόσκαιρη Παύση]. *Η αυτοδίκαιη αργία αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης [Πρακτικού] του αρμοδίου Πειθαρχικού Συμβουλίου στον ένστολο, σε βάρος του οποίου επιβάλλεται η πειθαρχική ποινή και λήγει με την έναρξη της εκτέλεσης της πειθαρχικής ποινής της Απόταξης ή της Αργίας (με Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση) που του επιβλήθηκε τελεσιδίκως από το αρμόδιο Π/Σ ή με την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό, που είτε απαλλάσσει τον ένστολο από την πειθαρχική ευθύνη είτε του επιβάλλει κατώτερη πειθαρχική ποινή (Πρόστιμο ή Επίπληξη).
- viii. έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο για παραπτώματα που αναφέρονται σε:
- [α] πράξεις με τις οποίες εκδηλώνεται άρνηση αναγνώρισης του Συντάγματος ή έλλειψη αφοσίωσης στην Πατρίδα και τη Δημοκρατία,
- [β] παράβαση καθήκοντος κατά τον Ποινικό Κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους,
- [γ] απόκτηση οικονομικού οφέλους ή ανταλλάγματος προς όφελος του ιδίου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή εξ αφορμής αυτών,
- [δ] αναξιοπρεπή ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας,
- [ε] σοβαρή απείθεια,
- [στ] αδικαιολόγητη αποχή από την εκτέλεση των καθηκόντων,
- [ζ] χρησιμοποίηση της δημοσιοϋπαλληλικής ιδιότητας ή πληροφοριών που κατέχει ο υπάλληλος λόγω της υπηρεσίας ή της θέσης του, για εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων του ίδιου ή τρίτων προσώπων,

[η] άρνηση σύμπραξης, συνεργασίας, χορήγησης στοιχείων ή εγγράφων κατά τη διεξαγωγή έρευνας, επιθεώρησης ή ελέγχου από Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές, τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και τα ιδιαίτερα Σώματα και Υπηρεσίες Επιθεώρησης και Ελέγχου,

[θ] φθορά λόγω ασυνήθιστης χρήσης, η εγκατάλειψη ή η παράνομη χρήση πράγματος το οποίο ανήκει στην υπηρεσία,

[ι] παράλειψη από τα πειθαρχικά όργανα δίωξης και τιμωρίας πειθαρχικού παραπτώματος, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 110 του νόμου 3861/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το ν. 4057/2012,

**(παρ. 2. Κατ' εξαίρεση, για παραπτώματα που θα επέσφραν την ποινή της έγγραφης επίπληξης, η δίωξη απόκειται στη διακριτική εξουσία των πειθαρχικών οργάνων, τα οποία λαμβάνουν υπόψη αφ' ενός το συμφέρον της υπηρεσίας και αφ' ετέρου τις συνθήκες διάπραξής τους και την υπηρεσιακή γενικώς διαγωγή του υπαλλήλου. Αν το πειθαρχικό όργανο αποφασίσει να μην ασκήσει δίωξη, υποχρεούται να ενημερώσει, με αιτιολογημένη έκθεσή του, τον αμέσως ανώτερο πειθαρχικώς προϊστάμενο. Αντίγραφο της έκθεσης χορηγείται στον υπάλληλο και τίθεται στο προσωπικό του μητρώο. Το αντίγραφο αυτό δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για δυσμενή κρίση του υπαλλήλου).*

[ια] μη τήρηση του ωραρίου από τον υπάλληλο και η παράλειψη του προϊσταμένου να ελέγχει την τήρησή του,

[ιβ] ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα που ορίζονται στο στοιχείο α) της παραγράφου 4 του άρθρου 117 του νόμου 3861/2010 [ήτοι: ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα που αναφέρονται σε ανάρμοστη συμπεριφορά προς πολίτες, αδικαιολόγητη μη εξυπηρέτησή τους, μη έγκαιρη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους, άρνηση συνεργασίας με τα Κ.Ε.Π., παράλειψη ανάρτησης ή πλημμελή ανάρτηση πράξεων που προβλέπονται από την παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 3861/2010 (*λοιπές πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα με εξαίρεση τις κανονιστικές πράξεις που αφορούν την οργάνωση, διάρθρωση, σύνθεση, διάταξη, εφοδιασμό και εξοπλισμό των Ενόπλων Δυνάμεων της Χώρας, καθώς και κάθε άλλη πράξη, η δημοσιοποίηση της οποίας προκαλεί βλάβη στην εθνική άμυνα και ασφάλεια της χώρας), και μη εφαρμογή των περί απλούστευσης των διαδικασιών και καταπολέμησης της γραφειοκρατίας διατάξεων ή για αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου [107], όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012 ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2638/1999)].

b) Ο ένστολος τίθεται **δυνητικά** (άρα όχι υποχρεωτικά και υπό προϋποθέσεις) σε Αργία στην περίπτωση που συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος ή (σοβαροί) υπηρεσιακοί λόγοι, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Ειδικότερα, το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας τίθεται σε δυνητική Αργία, όταν:

- i. Σε βάρος του έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη **F₁** για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παρ. 1 περίπτ. ε² του άρθρου 103 του ν. 3528/2007, όπως αντικ. με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012 και στη συνέχεια με την παρ. 1, υποπαράγραφος Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, για τα οποία επιβάλλεται αυτοδίκαιη Αργία (ήτοι: [κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 107 του ν. 4057/2012]):

(α) πράξεις με τις οποίες εκδηλώνεται άρνηση αναγνώρισης του Συντάγματος ή έλλειψη αφοσίωσης στην Πατρίδα και τη Δημοκρατία,

(β) κάθε παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος που προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που επιβάλλουν στον υπάλληλο οι κείμενες διατάξεις, εντολές και οδηγίες. Το υπαλληλικό καθήκον σε καμία περίπτωση δεν επιβάλλει στον υπάλληλο πράξη ή παράλειψη που να αντίκειται προς τις διατάξεις του Συντάγματος και των νόμων, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 25 του παρόντος,

***Άρθρο 25 ν. 3528/2007**

Νομιμότητα υπηρεσιακών ενεργειών

1. Ο υπάλληλος είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων του και τη νομιμότητα των υπηρεσιακών του ενεργειών.

2. Ο υπάλληλος οφείλει να υπακούει στις διαταγές των προϊσταμένων του. Όταν όμως εκτελεί διαταγή, την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει, πριν την εκτέλεση, να αναφέρει εγγράφως την αντίθετη γνώμη του και να εκτελέσει τη διαταγή χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η διαταγή δεν προσκτάται νομιμότητα εκ του ότι ο υπάλληλος οφείλει να υπακούσει σε αυτήν.

3. Αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή. Όταν σε διαταγή, η οποία προδήλως αντίκειται σε διατάξεις νόμων ή κανονιστικών πράξεων, διατυπώνονται επείγοντες και εξαιρετικοί λόγοι γενικότερου συμφέροντος ή όταν, ύστερα από άρνηση υπακοής σε πρώτη διαταγή που προδήλως αντίκειται σε τέτοιες διατάξεις, ακολουθήσει δεύτερη διαταγή που εκθέτει επείγοντες και εξαιρετικούς λόγους γενικότερου συμφέροντος, ο υπάλληλος οφείλει να εκτελέσει τη διαταγή και να αναφέρει συγχρόνως στην προϊσταμένη αρχή εκείνου που τον διέταξε. Επί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, εφόσον εκείνος που διέταξε είναι το διοικητικό συμβούλιο ή το ανώτατο μονομελές όργανο διοίκησης, η αναφορά υποβάλλεται στον εποπτεύοντα Υπουργό. Εάν εκείνος που διέταξε είναι ο Υπουργός, η αναφορά υποβάλλεται στον Πρωθυπουργό.

4. Αν ο υπάλληλος έχει αντίθετη γνώμη για εντελλόμενη ενέργεια, για την οποία είναι αναγκαία η προσυπογραφή ή η θεώρηση του, οφείλει να τη διατυπώσει εγγράφως για να απαλλαγεί από την ευθύνη. Εάν παραλείπει την προσυπογραφή ή θεώρηση, θεωρείται ότι προσυπέγραψε ή θεώρησε.

5. Οι προϊστάμενοι όλων των βαθμίδων οφείλουν να προσυπογράψουν τα έγγραφα που ανήκουν στην αρμοδιότητα τους και εκδίδονται με την υπογραφή του προϊσταμένου τους. Αν διαφωνούν, οφείλουν να διατυπώσουν εγγράφως τις τυχόν αντιρρήσεις τους. Αν παραλείψουν να προσυπογράψουν το έγγραφο, θεωρείται ότι το προσυπέγραψαν.

6. Ο υπάλληλος δεν έχει το δικαίωμα να αρνηθεί τη σύνταξη, με κάθε μέσο, εγγράφου για θέμα της αρμοδιότητάς του, εφόσον διαταχθεί γι' αυτό από οποιονδήποτε από τους προϊσταμένους του. Αν διαφωνεί με το περιεχόμενο του εγγράφου, εφαρμόζεται η παρ. 4 του παρόντος άρθρου].

(γ) υποπέσει σε παράβαση καθήκοντος κατά τον Ποινικό Κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους,

***Άρθρο 259 Π.Κ.**

Παράβαση καθήκοντος

Υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλο παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη.)

(δ) προβεί σε απόκτηση οικονομικού οφέλους ή ανταλλάγματος προς όφελος του ιδίου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή εξ αφορμής αυτών,

(ε) συμπεριφερθεί αναξιοπρεπώς ή ανάρμοστα ή ανάξια για υπάλληλο εντός ή εκτός υπηρεσίας,

(στ) παραβεί την αρχή της αμεροληψίας,

(ζ) παραβεί την αρχή της ισότητας των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία που ενσωμάτωσε την Οδηγία 2006/54/EK στην ελληνική έννομη τάξη,

[*ΟΔΗΓΙΑ 2006/54/EK ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 5ης Ιουλίου 2006 για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης].

(η) παραβεί την υποχρέωση εχεμύθειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 του παρόντος, ***[Άρθρο 26 ν. 3528/2007 Εχεμύθεια**

1. Ο υπάλληλος οφείλει να τηρεί εχεμύθεια για θέματα που χαρακτηρίζονται ως απόρρητα από τις κείμενες διατάξεις. Οφείλει επίσης να τηρεί εχεμύθεια σε κάθε περίπτωση που αυτό επιβάλλεται από την κοινή πείρα και λογική, για γεγονότα ή πληροφορίες των οποίων λαμβάνει γνώση κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή επ' ευκαιρία αυτών.

2. Η υποχρέωση εχεμύθειας δεν αντιτάσσεται στις περιπτώσεις που προβλέπεται δικαίωμα των πολιτών να λαμβάνουν γνώση των διοικητικών εγγράφων.

3. Μαρτυρία ή πραγματογνωμοσύνη για θέματα απόρρητα επιτρέπεται μόνο με άδεια του οικείου Υπουργού.]

(θ) υποπέσει σε σοβαρή απείθεια,

(ι) απουσιάσει αδικαιολόγητα ή απέχει από την εκτέλεση των καθηκόντων,

(ια) παραβιάσει τις υποχρεώσεις του άρθρου 27 του ν. 3528/2007, καθώς και αν προβεί σε αδικαιολόγητη προτίμηση νεότερων υποθέσεων με παραμέληση παλαιότερων,

***[Άρθρο 27 ν. 3528/2007 Συμπεριφορά υπαλλήλου**

1. Ο υπάλληλος οφείλει να συμπεριφέρεται εντός και εκτός της υπηρεσίας κατά τρόπο ώστε να καθίσταται άξιος της κοινής εμπιστοσύνης.

2. Ο υπάλληλος οφείλει κατά την άσκηση των καθηκόντων του να συμπεριφέρεται με ευπρέπεια

στους διοικούμενους και να τους εξυπηρετεί κατά τη διεκπεραίωση των υποθέσεων τους.

3. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ο υπάλληλος δεν επιτρέπεται να κάνει διακρίσεις σε όφελος ή σε βάρος των πολιτών, εξαιτίας των πολιτικών, των φιλοσοφικών ή των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων].

(ιβ) προβεί σε άρνηση παροχής πληροφόρησης στους πολίτες και τις αρχές,

(ιγ) δεν απαντήσει εγκαίρως σε αιτήσεις και αναφορές πολιτών, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,

(ιδ) χρησιμοποιήσει τη δημοσιοϋπαλληλική του ιδιότητα ή πληροφορίες που κατέχει λόγω της υπηρεσίας ή της θέσης του, για εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων του ίδιου ή τρίτων προσώπων,

(ιε) προβεί αδικαιολογήτως σε άρνηση προσέλευσης για ιατρική εξέταση (*προφανώς όταν δηλώνει ασθένεια ή όταν τούτο επιβάλλεται από σχετικό κανονισμό ή υπηρεσιακή διαταγή),

(ιστ) συμμετέχει άμεσα ό ίδιος ή μέσω τρίτου προσώπου σε δημοπρασία την οποία διενεργεί επιτροπή, μέλος της οποίας είναι ο υπάλληλος ή όταν η επιτροπή αυτή υπάγεται στην αρχή στην οποία ο υπάλληλος υπηρετεί,

(ιζ) ασκήσει δημοσίως κριτική των πράξεων της προϊσταμένης αρχής, γραπτώς ή προφορικά, με σκόπιμη χρήση εν γνώσει εκδήλως ανακριβών στοιχείων ή με χαρακτηριστικά απρεπείς εκφράσεις,

(ιη) αρνηθεί να συμπράξει, συνεργασθεί, χορηγήσει στοιχεία ή έγγραφα κατά τη διεξαγωγή έρευνας, επιθεώρησης ή ελέγχου από Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές, τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και τα ιδιαίτερα Σώματα και Υπηρεσίες Επιθεώρησης και Ελέγχου,

(ιθ) αδικαιολόγητα δεν συντάξει εγκαίρως, ή συντάξει μεροληπτική έκθεση αξιολόγησης ή συντάξει έκθεση με κρίσεις ή χαρακτηρισμούς που δεν εξειδικεύονται με αναφορά συγκεκριμένων στοιχείων,

(κ) αρνηθεί ή προβεί σε παρέλκυση εκτέλεσης υπηρεσίας,

(κα) χρησιμοποιήσει τρίτα πρόσωπα για την απόκτηση υπηρεσιακής εύνοιας ή την πρόκληση ή ματαίωση εντολής της υπηρεσίας,

(κβ) συνάψει στενές κοινωνικές σχέσεις με πρόσωπα, με αφορμή το χειρισμό θεμάτων αρμοδιότητας του υπαλλήλου από την αντιμετώπιση των οποίων εξαρτώνται ουσιώδη συμφέροντα των προσώπων αυτών,

(κγ) προκαλέσει φθορά λόγω ασυνήθιστης χρήσης, ή εγκαταλείψει ή προβεί σε παράνομη χρήση πράγματος το οποίο ανήκει στην υπηρεσία,

(κδ) παραλείψει, ως πειθαρχικό όργανο, να διώξει και τιμωρήσει πειθαρχικό παράπτωμα, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου

2 του άρθρου 110 του παρόντος,

***[Άρθρο 110 παρ. ν. 3528/2007, όπως αντικ. μα ν. 4057/2012**

2. Κατ' εξαίρεση, για παραπτώματα που θα επέσυραν την ποινή της έγγραφης επίπληξης, η δίωξη απόκειται στη διακριτική εξουσία των πειθαρχικών οργάνων, τα οποία λαμβάνουν υπόψη αφ' ενός το συμφέρον της υπηρεσίας και αφ' ετέρου τις συνθήκες διάπραξής τους και την υπηρεσιακή γενικώς διαγωγή του υπαλλήλου. Αν το πειθαρχικό όργανο αποφασίσει να μην ασκήσει δίωξη, υποχρεούται να ενημερώσει, με αιτιολογημένη έκθεσή του, τον αμέσως ανώτερο πειθαρχικώς προϊστάμενο. Αντίγραφο της έκθεσης χορηγείται στον υπάλληλο και

τίθεται στο προσωπικό του μητρώο. Το αντίγραφο αυτό δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για δυσμενή κρίση του υπαλλήλου.

(κε) ασκεί εργασία ή έργο με αμοιβή, χωρίς προηγούμενη άδεια της υπηρεσίας,

(κστ) προβεί σε απλή απείθεια,

(κζ) δεν τηρεί το ωράριο εργασίας ή, εάν είναι προϊστάμενος, παραλείπει να ελέγχει την τήρησή του,

(κη) αμελεί ή εκπληρώνει ατελώς το υπηρεσιακό καθήκον,

(κθ) παραβαίνει υπαίτια τα ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα που ορίζονται στο στοιχείο α) της παραγράφου 4 του άρθρου 117 του παρόντος νόμου [ήτοι: ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα που αναφέρονται σε ανάρμοστη συμπεριφορά προς πολίτες, αδικαιολόγητη μη εξυπηρέτησή τους, μη έγκαιρη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους, άρνηση συνεργασίας με τα Κ.Ε.Π., παράλειψη ανάρτησης ή πλημμελή ανάρτηση πράξεων που προβλέπονται από την παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 3861/2010 (*λοιπές πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα με εξαίρεση τις κανονιστικές πράξεις που αφορούν την οργάνωση, διάρθρωση, σύνθεση, διάταξη, εφοδιασμό και εξοπλισμό των Ενόπλων Δυνάμεων της Χώρας, καθώς και κάθε άλλη πράξη, η δημοσιοποίηση της οποίας προκαλεί βλάβη στην εθνική άμυνα και ασφάλεια της χώρας), και μη εφαρμογή των περί απλοστευσης των διαδικασιών και καταπολέμησης της γραφειοκρατίας διατάξεων ή για αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου [107], όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012 ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2638/1999),

(λ) παραβαίνει το ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 130 του παρόντος νόμου, ***[Άρθρο 130 ν. 4057/2012: Μάρτυρες παρ. 2.** Η μη εμφάνιση ή η άρνηση κατάθεσης του μάρτυρα χωρίς εύλογη αιτία αποτελεί πλημμέλημα και αν είναι υπάλληλος και πειθαρχικό παράπτωμα. Εύλογη αιτία θεωρείται και η συγγένεια του διωκόμενου με το μάρτυρα σε ευθεία γραμμή ή έως και το δεύτερο βαθμό σε πλάγια γραμμή].

(λα) παραβαίνει το ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 144 του παρόντος νόμου, ***[γ' εδάφ., παρ. 1 άρθρου 144 ν. 4057/2012:** «... Παράλειψη εκτέλεσης της ποινής αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα»].

(λβ) παραβαίνει το ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου τρίτου του παρόντος νόμου. **[Άρθρο τρίτο, παρ. 4 ν. 4057/2012:** «Η μη ανάρτηση ή η μη έγκαιρη ανάρτηση στο διαδίκτυο των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος

****[Άρθρο 2 ν. 3861/2010: «Άρθρο 2 Πεδίο εφαρμογής**

1. Οι ρυθμίσεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται σε νόμους, προεδρικά διατάγματα, αποφάσεις και πράξεις που εκδίδουν ο Πρωθυπουργός, το Υπουργικό Συμβούλιο και τα συλλογικά κυβερνητικά όργανα, οι Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί, Υφυπουργοί, Γενικοί Γραμματείς Υπουργείων και Περιφερειών, Ειδικοί Γραμματείς Υπουργείων, τα όργανα διοίκησης νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι ανεξάρτητες και ρυθμιστικές διοικητικές αρχές, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, τα όργανα διοίκησης φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα στις περιπτώσεις που αναφέρονται στον παρόντα νόμο, καθώς και τα όργανα των φορέων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Οι ρυθμίσεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται επίσης και σε πράξεις ή αποφάσεις που εκδίδουν όργανα, στα οποία τα αναφερόμενα στην παράγραφο αυτή όργανα έχουν χορηγήσει εξουσιοδότηση προς υπογραφή ή έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητα.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα νοούνται: α) τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους και β) οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3429/2005.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως φορείς των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού νοούνται τα αιρετά όργανα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου και δεύτερου βαθμού και τα νομικά πρόσωπα και επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α..

4. Στο διαδίκτυο αναρτώνται:

1) νόμοι που εκδίδονται και δημοσιεύονται κατά το Σύνταγμα,

2) πράξεις νομοθετικού περιεχομένου του άρθρου 44 παρ. 1 του Συντάγματος,

3) τα προεδρικά διατάγματα κανονιστικού χαρακτήρα,

4) λοιπές πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα με εξαίρεση τις κανονιστικές πράξεις που αφορούν την οργάνωση, διάρθρωση, σύνθεση, διάταξη, εφοδιασμό και εξοπλισμό των Ενόπλων Δυνάμεων της Χώρας, καθώς και κάθε άλλη πράξη, η δημοσιοποίηση της οποίας προκαλεί βλάβη στην εθνική άμυνα και ασφάλεια της χώρας,

5) ερμηνευτικές εγκύκλιοι και εγκύκλιοι για την εφαρμογή της νομοθεσίας,

6) οι προϋπολογισμοί, απολογισμοί, ισολογισμοί και οι επί μέρους δαπάνες Υπουργείων, κεντρικών και περιφερειακών δημόσιων υπηρεσιών, Ν.Π.Δ.Δ., φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και φορέων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού,

7) πράξεις διορισμού μονομελών οργάνων και συγκρότησης συλλογικών οργάνων διοίκησης των φορέων του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και των φορέων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, καθώς και οι τροποποιήσεις αυτών,

8) πράξεις διορισμού, αποδοχής παραίτησης, αντικατάστασης ή παύσης Γενικών Γραμματέων Υπουργείων και Περιφερειών, Ειδικών Γραμματέων Υπουργείων, μελών συλλογικών οργάνων διοίκησης φορέων του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και φορέων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, 9) πράξεις συγκρότησης αμειβόμενων ή μη επιτροπών, ομάδων εργασίας, ομάδων έργου και συναφών οργάνων γνωμοδοτικής ή άλλης αρμοδιότητας, ανεξαρτήτως αν τα μέλη τους αμείβονται ή όχι,

10) πράξεις καθορισμού των αμοιβών και αποζημιώσεων των μελών μονομελών και συλλογικών οργάνων διοίκησης, μελών επιτροπών, ομάδων εργασίας, ομάδων έργου και συναφών οργάνων γνωμοδοτικής ή άλλης αρμοδιότητας,

11) προκηρύξεις πλήρωσης θέσεων με διαγωνισμό ή με επιλογή, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι προκηρύξεις για επιλογή και πλήρωση θέσεων διευθυντικών στελεχών των Ν.Π.Δ.Δ., φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, και των επιχειρήσεων και φορέων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, καθώς και οι προκηρύξεις εξετάσεων υποψηφίων δικηγόρων, συμβολαιογράφων και άμισθων υποθηκοφυλάκων,

12) προκηρύξεις πλήρωσης θέσεων διδακτικού ερευνητικού προσωπικού (ΔΕΠ) του πανεπιστημιακού τομέα και του εκπαιδευτικού προσωπικού (ΕΠ) του τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης,

13) πίνακες επιτυχόντων, διοριστέων και επιλαχόντων των προκηρύξεων επιλογής προσωπικού, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η δημοσίευση τους προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία,

14) περιλήψεις πράξεων διορισμού, μετάταξης, διαθεσιμότητας, αποδοχής παραίτησης, λύσης της υπαλληλικής σχέσης ή υποβιβασμού υπαλλήλων, μόνιμων και μετακλητών, και διευθυντικών στελεχών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, φορέων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, καθώς και αντιστοίχων πράξεων που αφορούν δημόσιους λειτουργούς, των οποίων η δημοσίευση απαιτείται κατά την κείμενη νομοθεσία, και περιλήψεις πράξεων διορισμού και συμβάσεων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ή συμβάσεων έργου στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., τους φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα και φορέων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού,

15) το σύνολο των συμβάσεων και των πράξεων που αναφέρονται σε αναπτυξιακούς νόμους, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται οι πράξεις υπαγωγής επενδύσεων σε διατάξεις αναπτυξιακών νόμων και οι αποφάσεις έναρξης παραγωγικής λειτουργίας επενδύσεων,

16) περιλήψεις διακηρύξεων, αποφάσεις και πράξεις κατακύρωσης και ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών, υπηρεσιών και μελετών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και φορέων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού,

17) πράξεις αποδοχής δωρεών στο Ελληνικό Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ., σε φορέα του ευρύτερου δημόσιου τομέα ή σε φορείς των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, καθώς και συμβάσεων πολιτιστικών χορηγιών του ν. 3525/2007 (ΦΕΚ 16 Α),

18) πράξεις δωρεών, επιχορηγήσεων, παραχώρησης χρήσης περιουσιακών στοιχείων από το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., τους φορείς των Ο.Τ.Α. ή φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα σε φυσικά πρόσωπα, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου,

19) οι πράξεις: α) παραχώρησης δημόσιων και δημοτικών κτημάτων, καθορισμού χρήσης γης παραχωρούμενου δημόσιου κτήματος, αλλαγής χρήσης γης κοινόχρηστου κτήματος, β) καθορισμού εθνικών δρυμών, δασών και δασικών εκτάσεων, γ) χαρακτηρισμού εκτάσεων ως αναδασωτέων, δ) καθορισμού αιγιαλού, παραλίας, λιμνών, ποταμών, ρεμάτων και χειμάρρων, ε) καθορισμού βιομηχανικών ζωνών, στ) καθορισμού λατομικών ζωνών, ζ) σύνταξης και έγκρισης πολεοδομικών μελετών και Γενικού Πολεοδομικού σχεδίου, έγκρισης και τροποποίησης χωροταξικών και ρυμοτομικών σχεδίων, προσδιορισμού ή τροποποίησης ορίων οικισμού και έγκρισης της μεταφοράς αυτού, η) σύνταξης και έγκρισης Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου (ΖΟΕ), θ) καθορισμού και τροποποίησης όρων δόμησης, ι) χορήγησης, αναστολής χορήγησης, τροποποίησης οικοδομικών αδειών, ια) χωροθέτησης, ιβ) καθορισμού αρχαιολογικών χώρων, ιγ) χαρακτηρισμών κτιρίων ως διατηρητέων και αποχαρκτηρισμών αυτών. Αναρτώνται επίσης οι πράξεις ανάκλησης και ακύρωσης των παραπάνω πράξεων,

20) οι γνωμοδοτήσεις και τα πρακτικά γνωμοδοτήσεων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

21) οι πράξεις και γνωμοδοτήσεις των ανεξάρτητων και ρυθμιστικών διοικητικών αρχών, η δημοσίευση των οποίων προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία,

22) ατομικές διοικητικές πράξεις, η δημοσίευση των οποίων προβλέπεται από ειδική διάταξη νόμου.»), συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα για το όργανο που την εξέδωσε ή για τον υπάλληλο που έχει την ευθύνη για την ανάρτηση»].

(λγ) επιδεικνύει ανάρμοστη συμπεριφορά προς τους πολίτες, η αδικαιολόγητη μη εξυπηρέτησή τους και η μη έγκαιρη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους.

(λδ) αποδέχεται οποιαδήποτε υλική εύνοια ή αντάλλαγμα που προέρχεται από πρόσωπο του οποίου τις υποθέσεις χειρίζεται ή πρόκειται να χειριστεί κατά την άσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων ο υπάλληλος.

(λε) Η χρησιμοποίηση τρίτων προσώπων για την απόκτηση υπηρεσιακής εύνοιας ή την πρόκληση ή τη ματαίωση διαταγής της υπηρεσίας. *(οι τρεις τελευταίες περιπτώσεις υπάγονται στις ίδιες ως άνω ρυθμίσεις και τα πειθαρχικά παραπτώματα που προβλέπονταν από το ν. 2683/1999 και τα οποία δεν είχαν συμπεριληφθεί στο ν. 3528/2007 και στο ν. 4057/2012].

F₁ * Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί ότι, επειδή δεν ταυτίζονται οι διαδικασίες άσκησης της πειθαρχικής δίωξης με την περίπτωση της δυνητικής Αργίας, δεν υφίσταται σχέση αναλογίας του Πειθαρχικού Δικαίου των αστυνομικών υπαλλήλων με το αντίστοιχο δίκαιο των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων. Όπως είναι γνωστό, στην περίπτωση του αστυνομικού προσωπικού, **η δίωξη ασκείται άμεσα**, όταν εκδίδεται διαταγή διενέργειας Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης (Ε.Δ.Ε.) κατ' άρθρο 26 Π.Δ. 120/2008, για πράξεις που επισύρουν την επιβολή ανώτερης πειθαρχικής ποινής, όπως επίσης και όταν εκδίδεται απευθείας κλήση σε απολογία, για τον πειθαρχικό έλεγχο ήσσονος σημασίας πειθαρχικών παραπτωμάτων. Αντιθέτως, κατά το δίκαιο των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων η δίωξη ασκείται μετά την ολοκλήρωση της Ε.Δ.Ε. και την αξιολόγηση του ανακριτικού υλικού, μαζί με την απόφαση παραπομπής της υπόθεσης στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Κατά τούτο, είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι οι διατάξεις του Π.Δ. 120/2008 είναι σημαντικά αυστηρότερες εκείνων των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων και δεν «κουμπώνουν» μεταξύ τους, ώστε να υπάρξει και ομοιόμορφη αντιμετώπιση. συνακόλουθα, εάν εφαρμοσθεί άκριτα το θεσμικό πλαίσιο για θέση των αστυνομικών υπαλλήλων σε δυνητική Αργία, αμέσως μετά την, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, άσκηση της πειθαρχικής δίωξης, τότε θα παρατηρηθεί το οξύμωρο, σε κοινή υπόθεση εμπλοκής πολιτικού υπαλλήλου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, με αστυνομικό, ο μεν αστυνομικός να τεθεί, εφόσον έτσι κριθεί, σε δυνητική Αργία, αμέσως μετά την έκδοση διαταγής διενέργειας Ε.Δ.Ε. κατ' άρθρο 26, ενώ ο πολιτικός υπάλληλος, να τεθεί όταν περαιωθεί η Ε.Δ.Ε. και το Π/Σ προβεί στην έκδοση παραπεμπτηρίου, άρα στην άσκηση αρκετά

ετεροχρονισμένα, πειθαρχικής δίωξης, που θα αποτελέσει την αφορμή να εξετασθεί η τυχόν θέση του σε αργία. Συνεπώς, κατά την άποψή μας, το ζήτημα αυτό, όπως και πολλά άλλα, θα πρέπει να επανεξετασθεί από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Αρχηγείου και του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

- ii. σε βάρος του υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για άτακτη διαχείριση, ερειδόμενες σε έκθεση αρμόδιας προϊσταμένης αρχής ή αρμοδίου Επιθεωρητή.

c] Οι διατάξεις των περιπτώσεων (1) και (2) της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, που προβλέπουν τη θέση του αστυνομικού σε αυτοδίκαιη ή δυνητική Αργία, εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του ως άνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (εκκρεμούν δηλαδή την 13-11-2012).

➤ **Συμπέρασμα:** Η «Αργία» είτε υποχρεωτικά, είτε δυνητικά, επιβάλλεται από τα αρμόδια προς τούτο όργανα της Διοίκησης, για μια πολύ μεγάλη γκάμα ποινικών αδικημάτων, αλλά και πειθαρχικών παραπτωμάτων ή μετά τη λήψη προβλεπόμενου ποινικού μέτρου σε βάρος των ενστόλων, θεωρητικά δε σχεδόν για κάθε «ποινική ή πειθαρχική αταξία». Συνεπώς απαιτείται γνώση των περιπτώσεων θέσης κάποιου σε Αργία και τεράστια προσοχή εκ μέρους των διοικουμένων για την αποφυγή εμπλοκής σε τέτοιες υποθέσεις. Επιπροσθέτως, στην κατάσταση της Αργίας τίθενται και οι ένστολοι που ενεπλάκησαν σε ανύποπτο χρόνο πριν την έκδοση του ν. 4093/2012, υπό την προϋπόθεση ότι η υπόθεσή τους εκκρεμεί ακόμη ποινικά ή πειθαρχικά.

4^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Από ποιες διατάξεις προβλέπεται η θέση του ένστολου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας σε Αργία; Καταργήθηκε ή τροποποιήθηκε το Πειθαρχικό Δίκαιο του Αστυνομικού Προσωπικού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι διατάξεις του ν. 4093/2012 εφαρμόζονται αναλογικά, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις και συνέπειες και για το μη πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη (δηλαδή για όλο το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας

-αστυνομικούς, ειδικούς φρουρούς και συνοριακούς φύλακες), με την επιφύλαξη τυχόν υφιστάμενων αυστηρότερων διατάξεων, καθόσον το προσωπικό αυτό έπαψε να εξαιρείται, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2690/1994 (Α²⁸) και συμπεριελήφθη, με τις διατάξεις της παρ. 6 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ως άνω νόμου, μαζί με όλους τους υπαλλήλους των αναφερόμενων στις ρυθμίσεις αυτές φορείς όπως αυτοί απαριθμούνται ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 2 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει μετά την αντικ. με το άρθρο 1 του ν. 3812/2009 (π.χ. Δικαστικοί Λειτουργοί, προσωπικό Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Ιατροδικαστές, προσωπικό Ανώτατων και Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, Εκπαιδευτικοί λειτουργοί, ερευνητικό προσωπικό ερευνητικών – τεχνολογικών κέντρων, ιδρυμάτων και ινστιτούτων, στρατιωτικοί, προσωπικό Ε.Υ.Π., διπλωματικοί υπάλληλοι, εμπειρογνώμονες, κ.λπ.),.

(*Νόμος υπ' αριθ. 3812/2009 «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 1

Τροποποίηση και συμπλήρωση του άρθρου 14 του ν. 2190/1994. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α²), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ', όπως ισχύουν, υπάγονται όλοι οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α') και τις μεταγενέστερες συμπληρώσεις του, πριν από την τροποποίηση του με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'). Στον κατά τα πιο πάνω δημόσιο τομέα και για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος και μόνο υπάγονται επίσης:

α. Η Προεδρία της Δημοκρατίας, ως προς το μόνιμο προσωπικό της.

β. Η Βουλή των Ελλήνων, ως προς το προσωπικό της, σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο Κανονισμός της.

γ. Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και οι πάσης φύσεως επιχειρήσεις τους.

δ. Οι συνταγματικές κατοχυρωμένες ή μη Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές.

ε. Οι Τοπικές Ενώσεις Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.), η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.) και η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.).

στ. Οι Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων, ως προς το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

ζ. Οι τράπεζες στις οποίες ο διορισμός Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή Διοικητή υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής, καθώς και οι θυγατρικές τους ανώνυμες εταιρείες.

η. Τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο Κράτος ή επιχορηγούνται τακτικά, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους.

θ. Οι δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμοί και ανώνυμες εταιρείες που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3429/2005 (ΦΕΚ 314 Α').

ι. Το προσωπικό των νομικών προσώπων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, των εξομοιούμενων προς αυτά κατά την παρ. 3 του άρθρου 63 του ν. 3801/2009 (ΦΕΚ 163 Α'), των λοιπών εκκλησιών, δογμάτων και των κατά το άρθρο 13 του Συντάγματος γνωστών θρησκειών, που επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

2. Δεν υπάγονται στις διατάξεις των κεφαλαίων Α' Β' και Γ':

α. Οι δικαστικοί λειτουργοί, το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και οι ιατροδικαστές.

β. Το εκπαιδευτικό ή διδακτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι., των Τ.Ε.Ι. και των με οποιαδήποτε ονομασία σχολών ή σχολείων ή υπηρεσιών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και των νομικών προσώπων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

γ. Το ερευνητικό προσωπικό των ερευνητικών ή και τεχνολογικών κέντρων, ιδρυμάτων και ινστιτούτων.

δ. Οι στρατιωτικοί, το μη πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη (πρώην Δημόσιας Τάξης και πρώην Εμπορικής Ναυτιλίας), το προσωπικό της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, καθώς και το ειδικό ένστολο προσωπικό της δημοτικής αστυνομίας.

➤ **Συμπέρασμα:** Η θέση του αστυνομικού αυτοδίκαια σε αργία προβλέπεται ρητά και ως διοικητικό μέτρο λαμβάνεται είτε υποχρεωτικά είτε δυνητικά κατά τα οριζόμενα στη διάταξη της περίπτ. 1 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, με την οποία αντικαταστάθηκε το άρθρο 103 του ν. 3528/2007, Κεφάλαιο ΣΤ² Μέρους Δ² όπως αυτές είχαν αντικατασταθεί με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012.

5^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιες αποδοχές λαμβάνει ο αστυνομικός υπάλληλος που τελεί σε Αργία του Ν. 4093/2012;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι διατάξεις που ρυθμίζουν το ζήτημα των αποδοχών των υπαλλήλων σε βάρος των οποίων λαμβάνεται απόφαση θέσης σε Αργία, μπορούν να αποτυπωθούν, προς πληρέστερη ενημέρωση, σε πίνακα. Προς τούτο παρατίθενται στη συνέχεια Πίνακες, στους οποίους εμφανίζονται αναλυτικά οι περιπτώσεις θέσης κάποιου σε Αργία (αυτοδίκαια ή δυνητικά), οι δικαιούμενες αποδοχές και οι διατάξεις από τις οποίες προβλέπεται η καταβολή τους (μάλλον η περικοπή τους θα ήταν η ορθή λέξη και όχι η καταβολή τους).

ΑΥΤΟΔΙΚΑΙΗ ΘΕΣΗ ΣΕ ΑΡΓΙΑ

sfeaa.gr

ΑΡΘΡΟ 103 ΠΑΡ. 1	ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ	ΔΙΑΤΑΞΗ
<p>Περίπτωση (α):</p> <p>ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης</p>	<p>Λαμβάνει το 1/3 των τακτικών αποδοχών του. Επιπλέον στερείται οποιονδήποτε άλλων συμπληρωματικών αποδοχών, όπως αποζημίωση πέραν του πενθημέρου, νυχτερινή εργασία, εκτός έδρας, υπομνήματα, κ.λπ.</p>	<p>Άρθρο 105 παρ. 2 εδάφιο α του Υπαλληλικού Κώδικα ως αντικαταστάθηκε με άρθρο πρώτο του Ν. 4057/2012:</p> <p>«Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης καθηκόντων καταβάλλεται το ένα τρίτο (1/3) των αποδοχών του με εξαίρεση την περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 103, κατά την οποία καταβάλλεται το ένα τέταρτο (1/4) των αποδοχών του».</p>
<p>Περίπτωση (β): ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτησή του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους</p>	<p>Ομοίως ως άνω. Λαμβάνει 1/3 των τακτικών αποδοχών του</p>	<p>Ομοίως</p>
<p>Περίπτωση (δ): ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής ή της προσωρινής παύσης</p>	<p>Ομοίως ως άνω. Λαμβάνει 1/3 των τακτικών αποδοχών του</p>	<p>Ομοίως</p>
<p>Περίπτωση (γ): παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης (κοινής και στην υπηρεσία) απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας για οποιοδήποτε έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.</p>	<p>Λαμβάνει το ¼ των τακτικών αποδοχών του, ενώ επιπλέον στερείται και όσα αναφέρονται στην 1^η περίπτωση.</p>	<p>Άρθρο 105 παρ. 2 εδάφιο α του Υπαλληλικού Κώδικα ως αντικαταστάθηκε με άρθρο πρώτο του Ν. 4057/2012:</p> <p>«Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης καθηκόντων καταβάλλεται το ένα τρίτο (1/3) των αποδοχών του με εξαίρεση την περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 103, κατά την οποία καταβάλλεται το ένα τέταρτο (1/4) των αποδοχών του». Μετά την αντικατάσταση όμως του άρθρου 103 με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, δεν υφίσταται πλέον περίπτωση δεύτερου</p>

sfeaa.gr

<ul style="list-style-type: none"> • Η αιτίαση ότι οι ως άνω κρατήσεις αφορούν μόνο τα αδικήματα της: [α] δωροδοκίας, [β] υπεξαί-ρεσης περί την υπηρεσία, [γ] κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια, [δ] ασέλ-γειας και κατάχρησης εξουσίας, και [ε] πορνο-γραφίας ανηλίκων, για τα οποία εκδόθηκε παραπο-μπή στο ακροατήριο, όπως προβλέπεται από το άρθρο 105 του Υ.Κ, όπως αντικατ. με το άρθρο πρώτο του ν. 4057/2012, ελέγχεται ως ανακριβής, μετά την αντικατάσταση του άρθρου 103 του Υ.Κ με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. 		<p>εδαφίου της παραγράφου 1, αλλά τα αναφερόμενα σ' αυτήν αδικήματα συμπεριελήφθησαν στην περίπτωση γ' της παρ. 1 και επεκτάθηκαν σε ευρύτερη γκάμα αδικημάτων, συμπεριλαμβάνοντας το σύνολο των παραπομπών για κακούργημα.</p>
<p>Περίπτωση (ε): ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α', γ', δ', ε', θ', ι', ιδ', η', κγ', κδ', κζ' και κθ' του άρθρου 107 ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, της ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012, ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999)</p>	<p>Λαμβάνει το 75% των τακτικών αποδοχών του. Επιπλέον στερείται και όσα αναφέρονται στην 1^η περίπτωση.</p>	<p>Περίπτωση 9 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012:</p> <p>«Της περιπτώσεις αυτοδίκαιης αργίας της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα και της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του άρθρου 107 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, της αντικαθίστανται με της περιπτώσεις 1 και 3 της παρούσας υποπαραγράφου, οι αποδοχές της αργίας ορίζονται στο 75% των νομίμων αποδοχών των υπαλλήλων».</p>
<p>Περίπτωση (στ): Όποιος τιμωρείται με οποιαδήποτε ποινή για αδικαιολόγητη αποχή από τα καθήκοντά του (προφανώς συμπεριλαμβάνεται και η αυθαίρετη απουσία).</p>	<p>Στερείται το σύνολο των αποδοχών του</p>	<p>Άρθρο 105 παρ. 3 του Υπαλληλικού Κώδικα ως αντικαταστάθηκε με άρθρο πρώτο του Ν. 4057/2012:</p> <p>«Ο υπάλληλος, στον οποίο επιβλήθηκε οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή για το παράπτωμα της αδικαιολόγητης αποχής από την εκτέλεση των καθηκόντων του, δεν δικαιούται αποδοχές αργίας»</p>

ΔΥΝΗΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΣΕ ΑΡΓΙΑ

sefeaa.gr

ΑΡΘΡΟ 104 ΠΑΡ. 1	ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ	ΔΙΑΤΑΞΗ
<p>Ο υπάλληλος που θα τεθεί σε δυνατική αργία, όταν συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος ή υπηρεσιακοί λόγοι επειδή:</p> <p>α) έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του προηγούμενου άρθρου, για τις οποίες επιβάλλεται αυτοδίκαιη αργία, ή</p> <p>β) υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για άτακτη διαχείριση, η οποία στηρίζεται σε έκθεση της προϊσταμένης αρχής ή του αρμόδιου επιθεωρητή».</p>	<p>Λαμβάνει το 1/3 των τακτικών αποδοχών του. Επιπλέον στερείται οποιονδήποτε άλλων συμπληρωματικών αποδοχών, όπως αποζημίωση πέραν του πενθημέρου, νυχτερινή εργασία, εκτός έδρας, υπομνήματα, κ.λπ.</p>	<p>Άρθρο 105 παρ. 2 εδάφιο α του Υπαλληλικού Κώδικα ως αντικαταστάθηκε με άρθρο πρώτο του Ν. 4057/2012:</p> <p>«Στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή σε αναστολή άσκησης καθηκόντων καταβάλλεται το ένα τρίτο (1/3) των αποδοχών του ...».</p>

sefeaa.gr

- **(Όταν ληφθεί απόφαση και εκδοθεί σχετική πράξη για τη θέση ένστολου σε Α:ργία, ακολουθεί η διαγραφή του από το σύστημα της ηλεκτρονικής απογραφής των μισθοδοτούμενων από το ελληνικό δημόσιο υπαλλήλων, προκειμένου να ενημερωθεί σχετικά η Ενιαία Αρχή Πληρωμών, για την καταβολή των αποδοχών Αργίας στον τεθέντα από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης).*

- *** (Οι οικονομικές συνέπειες της Αργίας, αίρονται στο σύνολό τους, όταν ο ένστολος απαλλαγεί με τελεσίδικη ποινική ή πειθαρχική απόφαση, που έχει πλήρη αντιστοίχιση στα στοιχεία της ποινικής. Στην περίπτωση αυτή εκδίδεται νέα πράξη για τη λήξη του μέτρου της Αργίας και την άρση των συνεπειών, οπότε εγγράφεται και πάλι ο ένστολος στο ηλεκτρονικό σύστημα απογραφής των μισθοδοτούμενων από το ελληνικό δημόσιο, για να λαμβάνει στο εξής τις αποδοχές του κανονικά, αλλά και για να του επιστραφούν τα δικαιούμενα).*

➤ **Συμπέρασμα:** Οι αποδοχές όσων ενστόλων τίθενται στην κατάσταση της Αργίας μειώνονται σημαντικά σε σχέση με τις αποδοχές που θα λάμβαναν οι ίδιοι εάν ετίθεντο στην κατάσταση της διαθεσιμότητας. Παράδειγμα: Αστυνομικός που λαμβάνει βασικές καθαρές αποδοχές (χωρίς πενήνμερα και νυχτερινά) 1.000,00 €, εάν τεθεί σε διαθεσιμότητα θα λάβει $1.000,00 * 90\% = 900,00$ €. Εάν ο ίδιος τεθεί σε αργία της περίπτ. α' θα λάβει $1.000,00 * 33\% = 333,00$ €, ενώ στην περίπτ. δ' θα λάβει $1.000,00 * 25\% = 250,00$ €. Για τις περιπτώσεις της αδικαιολόγητης αποχής και αυθαίρετης απουσίας, η στέρηση των αποδοχών, για το επίμαχο διάστημα, ανέρχεται στο 100% και ο υπάλληλος δεν αμείβεται (τούτο βεβαίως αποτελούσε και υπηρεσιακή πρόβλεψη, οπότε δεν επήλθε μεταβολή). Άρα με ασφάλεια συνάγεται ότι δεν χρειάζεται περισσότερη εμβάθυνση για να αντιληφθεί κάποιος το μέγεθος της οικονομικής αφαίμαξης που θα υποστεί εάν τεθεί στην εν λόγω κατάσταση.

6^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο ένστολος που τελεί σε Αργία του Ν. 4093/2012, επανέρχεται στα καθήκοντά του και να με ποιο τρόπο γίνεται αυτό;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2, της υποπαραγράφου Ζ.3, του άρθρου πρώτου, του νόμου 4093/2012, ο αστυνομικός επανέρχεται αυτοδίκαια στα καθήκοντά του, εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο έχει τεθεί σε Αργία.

Ειδικότερα προβλέπεται ότι:

α. ένστολος, ο οποίος τέθηκε αυτοδίκαια σε Αργία, επειδή συνέτρεχαν οι περιπτώσεις α^β και γ^{της} παραγράφου 1 (*δηλαδή:

«α) ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης,

β) ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτησή του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους,

γ) ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης (κοινής και στην Υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την Υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής».) **ασκεί εκ νέου τα καθήκοντά του** αν αθωωθεί με τελεσίδικη ποινική δικαστική απόφαση.

β. Η αυτοδίκαια θέση ενστόλου σε Αργία, που προβλέπεται από την περίπτωση δ^{της} παραγράφου 1 (*δηλαδή: «δ) ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της Απόταξης ή της Αργίας (με Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση) αρχίζει από την κοινοποίηση σ' αυτόν της απόφασης του Π/Σ και **λήγει** με την

έναρξη της εκτέλεσης της πειθαρχικής ποινής της Απόταξης ή της Αργίας (με Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση) που του επιβλήθηκε τελεσιδίκως από το αρμόδιο Π/Σ ή με την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό που είτε τον απαλλάσσει από την πειθαρχική ευθύνη είτε του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την Απόταξη ή την Αργία (με Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση).

γ. Η αυτοδίκαια θέση ενστόλου σε Αργία, που προβλέπεται από την περίπτωση ε' της παραγράφου 1 (*δηλαδή: ε) ο υπάλληλος ο οποίος έχει **παραπεμφθεί** στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α', γ', δ', ε', θ', ι', ιδ', ιη', κγ', κδ', κζ' και κθ' του άρθρου 107 ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012, ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999), αρχίζει από την κοινοποίηση σ' αυτόν της παραπεμπτικής διαταγής και **λήγει** με την έκδοση πρωτοβάθμιας πειθαρχικής απόφασης που τον απαλλάσσει ή του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την Απόταξη ή την Αργία (με Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση). Αν του επιβληθεί κάποια από τις ποινές αυτές η Αργία συνεχίζεται και λήγει σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην ανωτέρω [β] παράγραφο του παρόντος.

➤ **Συμπέρασμα:** Η επαναφορά στην ενεργό υπηρεσία του Σώματος του ενστόλου που τέθηκε σε Αργία είναι εκ του νόμου εφικτή, πρέπει όμως να συντρέχουν οι απαιτούμενες απ' αυτόν προϋποθέσεις.

➤

7η ΕΡΩΤΗΣΗ: Πότε (χρονικά) και από ποιο όργανο της Διοίκησης εκδίδονται οι σχετικές αποφάσεις για τη θέση ενστόλου αυτοδίκαια σε Αργία του Ν. 4093/2012 ή για την επάνοδό του στην Υπηρεσία; Πότε επανέρχεται στην Υπηρεσία για άσκηση καθηκόντων ο ένστολος για τον οποίο αποφασίζεται η παύση του μέτρου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

1. Η διαπιστωτική πράξη θέσης αστυνομικού αυτοδίκαια σε αργία (απόφαση), εκδίδεται αμελλητί από το αρμόδιο για το διορισμό του υπαλλήλου όργανο (*εν προκειμένω από τον Προϊστάμενο Κλάδου Οργάνωσης και Ανθρώπινου Δυναμικού/Α.Ε.Α., στον οποίο έχει μεταβιβασθεί η σχετική αρμοδιότητα από τον Υπουργό -Υπ' αριθ. 7004/5/15 από 30-12-2011 Φ.Ε.Κ. Β'-3221/2011).

2. Η απόφαση επανόδου του υπαλλήλου στην Υπηρεσία εκδίδεται από το ίδιο όργανο, που εκδίδει και την απόφαση για τη θέση του ενστόλου στην εν λόγω κατάσταση, μόλις ληφθεί η σχετική αλληλογραφία, που δικαιολογεί την άρση του μέτρου (*δηλαδή τον Προϊστάμενο Κλάδου Οργάνωσης και Ανθρώπινου Δυναμικού/Α.Ε.Α., στον οποίο έχει

Ειδικότερα τέτοια πράξη εκδίδεται:

α) μετά από τελεσίδικη αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου *(πρέπει, όμως, να εξετασθεί στη συνέχεια αν ο αστυνομικός θα υπαχθεί για άλλο λόγο στις περιπτώσεις 1 εδ. δ ή ε και 2 α ή β της υποπαραγράφου Ζ.3 για εκ νέου θέση του αυτοδίκαια ή δυνητικά σε αργία),

β) μετά από βεβαίωση της αρμόδιας Υπηρεσίας ότι ο αστυνομικός εξέτισε την πειθαρχική ποινή της Αργίας με Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση που έχει επιβληθεί *(πρέπει, επίσης, να εξετασθεί στη συνέχεια αν ο αστυνομικός θα υπαχθεί για άλλο λόγο στις περιπτώσεις 1 εδ. α β ή γ και 2 α ή β της υποπαραγράφου Ζ.3 για εκ νέου θέση του αυτοδίκαια ή δυνητικά σε αργία),

γ) μετά από τελεσίδικη απόφαση του αρμόδιου Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου που απαλλάσσει τον υπάλληλο ή του επιβάλλει ποινή διαφορετική από την Απόταξη ή την Αργία (με Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση).

δ) μετά από θετική για τον ένστολο απόφαση του αρμόδιου (διοικητικού) δικαστηρίου.

ε) μετά από απόφαση του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου ή μετά από σχετική βεβαίωση του προέδρου του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, με την οποία βεβαιώνεται ότι ο αστυνομικός απαλλάσσεται από την πειθαρχική ευθύνη ή του επιβάλλεται πειθαρχική ποινή διαφορετική από την Απόταξη ή την Αργία (με Απόλυση ή Πρόσκαιρη Παύση) για πειθαρχικό παράπτωμα της περίπτωσης ε της παραγράφου 1 *(Σε περίπτωση που αποφασισθεί η υποβολή προσφυγής, εκ μέρους της Διοίκησης και εκ του λόγου αυτού εκδοθεί νέα παραπομπή σε βάρος του υπαίτιου στο Β/θμιο Π/Σ, για την επιβολή της ποινής που αρχικά παραπέμφθηκε ενώπιον του Α/θμίου Π/Σ, εξεταστέο τυγχάνει αν η παραπομπή αυτή ισχύει ως αυτοτελής παραπομπή για τη θέση του σε αργία κατά τις διατάξεις της περίπτ. 1^ε).

3. Ο ένστολος επανέρχεται στην Υπηρεσία του από την ημέρα κοινοποίησης σ' αυτόν της αντίστοιχης διαπιστωτικής πράξης. Συνακόλουθα, η διαπιστωτική πράξη πρέπει να εκδίδεται αμελλητί από το αρμόδιο όργανο της Διοίκησης, όταν περιέλθει σ' αυτό η σχετική γνωστοποίηση περί παύσεως των λόγων για τους οποίους τέθηκε σε Αργία.

➤ **Συμπέρασμα:** Η άμεση έκδοση της διοικητικής πράξης για τη θέση υπαλλήλου αυτοδίκαια σε Αργία, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, είναι υποχρεωτική για το αρμόδιο όργανο της Διοίκησης, σε περίπτωση δε αμέλειας, τίθεται το ίδιο σε Αργία. Αντίστοιχη κύρωση για το όργανο της Διοίκησης δεν προβλέπεται για την έκδοση απόφασης επαναφοράς, τούτο όμως δεν σημαίνει, ενόψει και των λίαν δυσμενών συνεπειών που επέρχονται συνεπεία της θέσης κάποιου σε Αργία, ότι μπορεί να καθυστερήσει την έκδοση της απόφασης επαναφοράς του διοικούμενου στην Υπηρεσία.

8^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι η κατάσταση του ενστόλου που τίθεται σε Αργία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 105 του ν. 4057/2012 [Α⁵⁴], που ισχύει αναλογικά και για το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας:

«1. Ο υπάλληλος ο οποίος τελεί σε κατάσταση αργίας απέχει από την άσκηση των κύριων και παρεπόμενων καθηκόντων του».

Εκ των ανωτέρω, συνδυαστικά και με τις ρυθμίσεις του άρθρου 15 του Π.Δ. 120/2008, περί διαθεσιμότητας, προκύπτει αναμφιβόλως ότι για όσο χρόνο ο ένστολος τίθεται, με πράξη του αρμοδίου οργάνου της Διοίκησης, αυτοδίκαια ή δυνητικά σε Αργία, δεν μπορεί να ασκεί τα καθήκοντά του, δεν μπορεί να φέρει οπλισμό και υπηρεσιακή ταυτότητα, ενώ υποχρεούται να βρίσκεται, κατά το χρονικό διάστημα που τελεί στην κατάσταση αυτή σε ορισμένο τόπο, έχοντας παράλληλα όλες τις υποχρεώσεις του εν ενεργεία ενστόλου, όσον αφορά κυρίως την εκτός Υπηρεσίας πειθαρχική συμπεριφορά. Παράλληλα υποχρεούται να εμφανίζεται ενώπιον ποινικών ή διοικητικών δικαστηρίων και Πειθαρχικών Συμβουλίων, όταν προσκαλείται νόμιμα, καθόσον παραμένουν σε ισχύ, κατά το μέρος αυτό, ως αυστηρότερες, οι διατάξεις του άρθρου 15 του Π. Δ. 120/2008 «Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού», από τις οποίες προβλέπονται δεσμευτικά, ως παρεπόμενες και συμπληρωματικές ενέργειες, οι ως άνω υποχρεώσεις.

***(Για τα ζητήματα της διαθεσιμότητας, βλέπε αναλυτική ερμηνεία στο άρθρο 15 Π.Δ. 120/2008, σελ. 169 επ. του Βιβλίου με τίτλο «Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού», έκδοση 4^η, των Αστυν. Α΄ ΠΑΝΟΥΣΗ Σωτηρίου και ΤΗΛΕΛΗ Γεωργίου).**

➤ **Συμπέρασμα:** Όλα όσα προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 15 του Π.Δ. 120/2008 και ισχύουν στην περίπτωση που ένστολος τίθεται στην κατάσταση της διαθεσιμότητας, ισχύουν

αναλογικά, ως αυστηρότερες ρυθμίσεις, και στην περίπτωση θέσης ενστόλου στην κατάσταση της Αργίας.

9^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορεί το αρμόδιο για τη λήψη του μέτρου της δυνητικής Αργίας όργανο της Διοίκησης, όταν κρίνει ότι δεν είναι απαραίτητο να εκδώσει σχετική πράξη για τη λήψη του, να αποφασίσει αντ' αυτού τη μετακίνηση του ενστόλου σε άλλη Υπηρεσία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με τη διάταξη της παρ. 7, της υποπερίπτωσης Ζ3, του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, παρέχεται το δικαίωμα στο όργανο που είναι αρμόδιο για τη θέση υπαλλήλου σε δυνητική αργία, όταν κρίνει ότι το μέτρο της αργίας δεν είναι απαραίτητο να επιβληθεί ή εκτιμά ότι έχουν εκλείψει οι λόγοι για τους οποίους αυτό επιβλήθηκε, να εξετάζει, αιτιολογημένα και για λόγους που άπτονται του συμφέροντος της Υπηρεσίας, τη μετακίνηση του υπαλλήλου. Τούτο, βεβαίως, πρέπει να εξετάζεται, στα πλαίσια των οριζόμενων στο Π. Δ. 100/2003, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, διατάξεων».

➤ **Συμπέρασμα:** Η μετακίνηση του ένστολου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας από την Υπηρεσία που υπηρετεί οργανικά ή με απόσπαση, σε άλλη Υπηρεσία του Σώματος, είτε προσωρινά είτε μόνιμα, για λόγους πειθαρχίας, εξετάζεται σε κάθε περίπτωση εμπλοκής του σε σοβαρή πειθαρχική υπόθεση, ανεξαρτήτως εάν συντρέχουν λόγοι για τη θέση του ή μη στην κατάσταση της Αργίας, προς προστασία του ιδίου του εμπλεκόμενου ή του υπηρεσιακού συμφέροντος.

10^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Το μέτρο της Αργίας λαμβάνεται υπό την προϋπόθεση ότι θα προηγηθεί η άσκηση του δικαιώματος ακρόασης του διοικουμένου ή όχι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το δικαίωμα της ακρόασης του διοικουμένου πριν τη λήψη δυσμενούς γι' αυτόν διοικητικού μέτρου είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα (άρθρο 20 παρ. 2 του ισχύοντος Συντάγματος), τυχόν δε απαγόρευση εκ μέρους της Διοίκησης για άσκηση αυτού από τον διοικούμενο συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας που έχει καθορισθεί για την ενέργεια της διοικητικής πράξης.

Τα αρμόδια για την εκδίκαση τέτοιων υποθέσεων, όμως, διοικητικά δικαστήρια, διαμόρφωσαν σταθερή νομολογία, που συνιστά πλέον κανόνα, σύμφωνα με την οποία, η προηγούμενη ακρόαση του διοικουμένου δεν είναι

αναγκαία, όταν η κρίση του διοικητικού οργάνου, για το αν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση της δυσμενούς για το διοικούμενο διοικητικής πράξης, βάσει δέσμιας αρμοδιότητας του, στηρίζεται **σε αντικειμενικά δεδομένα** (Επαμ. Σπηλιωτόπουλου, *Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου*, ενδέκατη έκδοση, Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2005, σελ. 170-171, με την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συνεπώς, η κατά το άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος τήρηση του ουσιώδους τύπου της προηγούμενης ακρόασης επιβάλλεται, όταν το δυσμενές διοικητικό μέτρο λαμβάνεται **κατ' ενάσκηση διακριτικής εξουσίας** εκ μέρους της Διοίκησης (**όταν δηλαδή η Διοίκηση έχει τη διακριτική ευχέρεια να κρίνει αν θα λάβει το δυσμενές σε βάρος του διοικούμενου μέτρο ή όχι*) και όχι όταν η επιβολή του δυσμενούς για το διοικούμενο μέτρου προβλέπεται **αυτοδίκαια** από συγκεκριμένη διάταξη νόμου, με τη δέσμευση ότι θα συντρέχουν, σε κάθε περίπτωση, οι νόμιμες προϋποθέσεις, επειδή στις περιπτώσεις αυτές η ακρόαση του ενδιαφερομένου είναι άνευ αντικρίσματος, αφού δεν μπορεί να επιδράσει στη διαμόρφωση της κρίσης του αρμοδίου, κατά δέσμια εξουσία ενεργούντος, διοικητικού οργάνου (Παπαϊωάννου Ζωή, *Εφαρμογές Δημοσιούπαλληλικού Δικαίου με βάση τη Νομολογία των Δικαστηρίων*, Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα - Κομοτηνή, 2000, σελ. 63, με την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Στην περίπτωση, λοιπόν λήψης του μέτρου που προβλέπεται από τις διατάξεις του ν. 4093/2012, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που τάσσει αυτός, η θέση ενστόλου αυτοδίκαια σε Αργία είναι **υποχρεωτική** για τη Διοίκηση, στην οποία ο νομοθέτης δεν επιτρέπει τη διακριτική ευχέρεια να εξετάσει την επιβολή ή μη του μέτρου. Αντίθετα, της επιβάλλει την ενέργεια, λόγω της υποχρεωτικότητας με την οποία έχει επενδύσει την έκδοση της δυσμενούς για το διοικούμενο πράξης. Εξάλλου, ειδικά για το συγκεκριμένο διοικητικό μέτρο έχει κριθεί από τη νομολογία (Σ.τ.Ε. 3236/1982, 3081/1978) ότι δεν απαιτείται προηγούμενη ακρόαση του ..., στον οποίο επιβλήθηκε από τον ... **το διοικητικό μέτρο της Αργίας**, λόγω παραπομπής του ... στο ακροατήριο, με απευθείας κλήση, για έγκλημα κακουργηματικής ή πλημμεληματικής μορφής.

Συνακόλουθα, για τη λήψη του διοικητικού μέτρου της θέσης υπαλλήλου αυτοδίκαια σε Αργία (*άρα και ενστόλου*), αρκεί η συνδρομή των αντικειμενικών προϋποθέσεων που έχουν καθορισθεί στις διατάξεις του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως αυτό τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου πρώτου του νόμου 4093/2012.

➤ **Συμπέρασμα:** Το δίλημμα στο ερώτημα εάν πρέπει να χορηγείται ή όχι το δικαίωμα ακρόασης στο διοικούμενο, εν όψει λήψης απόφασης για τη θέση του αυτοδίκαια σε Αργία, δεν υφίσταται επί της ουσίας και η απάντηση είναι μονοσήμαντη. Όταν πρόκειται να ληφθεί δυσμενές για το διοικούμενο μέτρο, όπως εν προκειμένω η Αργία, δεν απαιτείται η προηγούμενη κλήση του για ακρόαση, επειδή το μέτρο

αυτό είναι υποχρεωτικό από το νόμο και επιβάλλεται, υπό την προϋπόθεση να πληρούνται οι σχετικές νομικές επιταγές.

11^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Κατά το χρονικό διάστημα που ο ένστολος τελεί στην κατάσταση της Αργίας, δικαιούται να παρέχει εργασία με αμοιβή σε άλλο φορέα ιδιωτικό ή δημόσιο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κατά τη διάρκεια της αργίας στην οποία τίθεται ο ένστολος, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που αναφέρονται:

[α] στην άσκηση ιδιωτικού έργου με αμοιβή (άρθρο 31 ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.»),

[β] στην συμμετοχή σε εταιρίες (άρθρο 32 ν. 3528/2007),

[γ] σε έργα ασυμβίβαστα με την ιδιότητα του βουλευτή (άρθρο 33 ν. 3528/2007),

[δ] σε έργα ασυμβίβαστα με τη δικηγορική ιδιότητα (άρθρο 34 ν. 3528/2007), και

[ε] στην κατοχή δεύτερης θέσης στο δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., δημοσίων επιχειρήσεων και δημοσίων οργανισμών, Ν.Π.Ι.Δ. που ανήκουν στο Κράτος ή επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό, κατά τα ισχύοντα, εκτός και αν διατάξεις ειδικών νόμων, που εξακολουθούν να ισχύουν, επιτρέπουν το διορισμό σε δεύτερη θέση (άρθρο 35 ν. 3528/2007).

➤ **Συμπέρασμα:** Κατηγορηματικά απαγορεύεται η απασχόληση και μάλιστα έναντι αμοιβής του τεθέντος σε Αργία ενστόλου, τούτο δε, αν αποδειχθεί, ακόμη και όταν εκτελεί κανονικά τα καθήκοντά του, αποτελεί αυτοτελή λόγο για τη θέση του σε Αργία.

12^η ΕΡΩΤΗΣΗ: *Αεδομένης της επέκτασης του νομικού πλαισίου που διέπει τους πολιτικούς δημοσίους υπαλλήλους και στο ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, για τα ζητήματα που άπτονται της πειθαρχικής του αντιμετώπισης, παραμένουν σε ισχύ ή θεωρούνται καταργημένες οι διατάξεις των άρθρων 48 και 49 του Π. Δ. 120/2008, που ρυθμίζουν συνδυαστικά τις ποινικές και πειθαρχικές υποθέσεις των ενστόλων;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η αυτοτέλεια, που προβλέπεται από τις διατάξεις του πειθαρχικού Δικαίου του Αστυνομικού Προσωπικού, μεταξύ πειθαρχικής και ποινικής δίκης [άρθρα 48 και 49 Π.Δ. 120/2008] παραμένει ισχύουσα, αφού δεν καταργήθηκε με άλλη διάταξη. Συνεπώς, τα αρμόδια να εκκινούν την πειθαρχική διαδικασία όργανα της Διοίκησης, όπως και τα αρμόδια να ολοκληρώσουν την πειθαρχική διαδικασία όργανα, έχουν ακεραία τη σχετική υποχρέωση, ανεξάρτητα από την ποινική εξέλιξη της υπόθεσης.

➤ **Συμπέρασμα:** *Δεν τίθεται θέμα κατάργησης ή μη εφαρμογής ρυθμίσεων του Π.Δ. 120/2008, μετά την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 4093/2012. Η μόνη περίπτωση που διαφοροποιεί τη γενική αυτή αποδοχή, εστιάζεται στο γεγονός της μη λήψης δύο διαφορετικών διοικητικών μέτρων ταυτόχρονα σε βάρος του διοικουμένου, όπως για παράδειγμα δεν μπορεί κάποιος να έχει τεθεί ταυτόχρονα σε διαθεσιμότητα του άρθρου 15 του Π. Δ. 120/2008 και σε Αργία του ν. 4093/2012. Όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη λήψη των δύο αυτών μέτρων ταυτόχρονα, επιλέγεται υποχρεωτικά εκείνο που επιφέρει τις δυσμενέστερες στο διοικούμενο συνέπειες.*

13^η ΕΡΩΤΗΣΗ: *Μπορεί να μεταβληθούν επ' ωφελεία των ενστόλων οι αποδοχές τους, όταν τίθενται στην κατάσταση της Αργίας;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όπως είναι γνωστό, ο νομοθέτης, με τις διατάξεις του Π.Δ. 18/1989, έδωσε τη δυνατότητα στο διοικούμενο, που θεωρεί ότι βλάπτεται από την έκδοση σε βάρος του διοικητικής πράξης, να προσφύγει ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων, ζητώντας είτε την αναστολή εκτέλεσης της εν λόγω δυσμενούς διοικητικής πράξης είτε την ακύρωσή της, διατυπώνοντας συγκεκριμένους λόγους που να δικαιολογούν την έκδοση θετικής απόφασης του δικαστηρίου. Στην περίπτωση της Αργίας, ο νομοθέτης θέσπισε ειδική ρύθμιση στο ν. 4093/2012, με βάση την οποία, το αρμόδιο για την εκδίκαση αίτησης αναστολής εκτέλεσης δικαστήριο, που στρέφεται κατά πράξης με την οποία διαπιστώνεται η θέση ενστόλου

αυτοδίκαια στην κατάσταση της Αργίας ή με την οποία αυτός τίθεται σε δυνητική Αργία, μπορεί, εφόσον πιθανολογείται σοβαρός κίνδυνος βιοπορισμού του ιδίου ή της οικογένειάς του, να διατάσσει, επιπρόσθετα, στα ανωτέρω, ως προσωρινό μέτρο, την αύξηση των αποδοχών της αργίας, από το 1/3 ή ¼ αυτών, ανάλογα με την αιτία για την οποία τέθηκε, **μέχρι το 75%** των νόμιμων αποδοχών του υπαλλήλου. Εξαίρεση από τα ανωτέρω, πρέπει να θεωρείται, κατά λογική αποδοχή των ισχυόντων, η περίπτωση κατά την οποία ο ένστολος απουσιάζει αυθαίρετα από τα καθήκοντά του και εκ του λόγου αυτού στερείται του συνόλου των αποδοχών του.

➤ **Συμπέρασμα:** *Ο τιθέμενος στην κατάσταση της Αργίας, στερείται εκ του νόμου του μεγαλύτερου μέρους των αποδοχών του. Επειδή, όμως, σε ανύποπτο χρόνο μπορεί αυτός να είχε δημιουργήσει υποχρεώσεις, η εξυπηρέτηση των οποίων δημιουργεί αποδεδειγμένα πρόβλημα βιοπορισμού, του παρασχέθηκε το δικαίωμα να διεκδικήσει δικαστικά την αύξησή τους μέχρι και το 75%. Η αρμοδιότητα ελέγχου συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων ανατέθηκε από το νομοθέτη στο διοικητικό δικαστήριο, στο οποίο πρέπει να προσφεύγει ο διοικούμενος για τη διεκδίκηση της αύξησης των αποδοχών του όταν τεθεί σε Αργία.*

14^η ΕΡΩΤΗΣΗ: *Επηρεάζει, η θέση αυτοδίκαια σε Αργία, την κρίση του αρμοδίου Συμβουλίου κρίσεων την προαγωγική εξέλιξη του ενστόλου;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Με δεδομένο ότι η θέση του ενστόλου σε διαθεσιμότητα (κατ' άρθρο 15 Π.Δ. 120/2008), που είναι ηπιότερων συνεπειών, σε σχέση με τη θέση του σε Αργία, επηρεάζει, όχι άμεσα την κρίση, αλλά τη διαδικασία, αφού το Συμβούλιο κρίσεων είναι υποχρεωμένο να αναβάλει την κρίση, μέχρι την διευθέτηση του ζητήματος, οπότε θα προβεί ετεροχρονισμένα στην αναβληθείσα κρίση, προκειμένου να έχει υπόψη του και το αποτέλεσμα του πειθαρχικού ελέγχου, που ακολουθεί πάντα υπόθεση που προηγήθηκε της θέσης ενστόλου σε διαθεσιμότητα, εξυπακούεται ότι και η θέση σε Αργία, κατ' ανάλογη εφαρμογή, θα έχει συνέπειες. Θα πρέπει όμως το εν λόγω ζήτημα να ρυθμιστεί και νομοθετικά, ώστε οι ενέργειες της Διοίκησης να είναι σύνομες.

➤ **Συμπέρασμα:** *Οι συνέπειες, όταν από συγκεκριμένες διατάξεις δύο ή περισσότερων νομικών κειμένων διαφέρουν μεταξύ τους ως προς τις ουσιαστικές συνέπειες, τότε, με βάση τα οριζόμενα στην παρ. 6 του της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν.*

4093/2012, εφαρμόζονται εκείνες που είναι οι πλέον δυσμενείς για το διοικούμενο. Συνεπώς, δεν μένει περιθώριο αμφιβολίας ότι και στην περίπτωση αυτή η Διοίκηση θα εφαρμόσει τις δυσμενέστερες διατάξεις και θα αναβάλει την κρίση του σε Αργία τεθέντος ενστόλου, μέχρι τη λήξη της πειθαρχικής ή ποινικής του υπόθεσης και τη λήξη της Αργίας.

15^η ΕΡΩΤΗΣΗ: Το τεκμήριο της αθωότητας, ως βασική αρχή του ποινικού δικαίου, πρέπει να συνεκτιμάται αναλογικά από το αρμόδιο όργανο της Διοίκησης πριν την έκδοση απόφασης για τη θέση ενστόλου σε Αργία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι στη δικαστική - ποινική πρακτική οι διαδικασίες περαίωσης των ποινικών υποθέσεων είναι σχετικά αργές, με συνέπεια, σε κάθε σχεδόν περίπτωση, να προηγείται ο πειθαρχικός και διοικητικός έλεγχος της ίδιας υπόθεσης του εμπλεκόμενου και να παραμένει επί μακρόν εκκρεμής η ποινική. Ενόψει του γεγονότος αυτού, ορισμένοι ισχυρίζονται και κυρίως οι θιγόμενοι, ότι η έκδοση απόφασης για τη θέση τους σε Αργία, λόγω της εμπλοκής τους σε ποινική υπόθεση, πριν από την εκδίκασή της και την έκδοση αμετάκλητης ποινικής απόφασης, που με υπαιτιότητα της δικαιοσύνης δεν εκδίδεται εγκαίρως, συνιστά ευθεία παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας, επειδή ουσιαστικά προδικάζει ή τουλάχιστον επηρεάζει αρνητικά το αποτέλεσμα της ποινικής δίκης. Ο ισχυρισμός, όμως αυτός, δεν μπορεί να γίνει δεκτός, επειδή η Αργία (που προηγείται χρονικά της ποινικής απόφασης) δεν επιβάλλεται ως πειθαρχική ποινή προς κολασμό πειθαρχικού παραπτώματος (σχετικά αποφάνθηκε και το Δ.Ε.Α. με την υπ' αριθ. 268/2013 απόφασή του), αντιθέτως συνιστά, στο πλαίσιο του ισχύοντος διοικητικού - πειθαρχικού θεσμικού πλαισίου, διοικητικό μέτρο προσωρινού χαρακτήρα για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και επιβάλλεται ανεξάρτητα (και κυρίως πριν) από την εκδίκαση του πειθαρχικού παραπτώματος ή του αντίστοιχου ποινικού αδικήματος, λήγει δε εάν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο ο υπάλληλος έχει τεθεί σε Αργία (παρ. 2, άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα) και ειδικότερα, όσον αφορά την υποπερίπτωση γ' της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου, εάν αυτός αθωωθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

➤ **Συμπέρασμα:** Το τεκμήριο της αθωότητας του ποινικώς εγκαλουμένου υπαλλήλου δεν θίγεται από την έκδοση απόφασης θέσης αυτού στην κατάσταση της Αργίας, πριν την οριστική εκδίκαση της ποινικής του υπόθεσης, επειδή πρόκειται για δύο διαφορετικές διαδικασίες, ανεξάρτητες μεταξύ τους, αφού με την πρώτη επιδιώκεται ο ποινικός κολασμός εγκλημάτων που η εκδίκασή τους δεν έχει

περαιωθεί κατά τον προβλεπόμενο τρόπο, ενώ με τη δεύτερη λαμβάνεται σε βάρος του ένα απλό διοικητικό μέτρο που αποσκοπεί στην προσωρινή του απομάκρυνση από τα καθήκοντά του, για την εξυπηρέτηση λόγων δημοσίου συμφέροντος. Επί της ουσίας ο νομοθέτης επέβαλε την απομάκρυνση του εμπλεκόμενου σε σοβαρά ποινικά αδικήματα (ή και πειθαρχικά παραπτώματα) υπαλλήλου από την Υπηρεσία, μέχρι την οριστική εκδίκασή τους, προκειμένου αυτός είτε να επιστρέψει άμεμπτος είτε να απομακρυνθεί οριστικά.

16^η ΕΡΩΤΗΣΗ: *Επιτρέπεται ή όχι η θέση αυτοδίκαια σε Αργία του ενστόλου, εάν έχει προηγηθεί η τελεσίδικη εκδίκαση της πειθαρχικής του υπόθεσης και εκκρεμεί η ποινική όμοια με αμετάκλητη παραπομπή του σε δίκη;*

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο ισχυρισμός των ενδιαφερομένων ότι η Διοίκηση παραβιάζει κατάφωρα τη βασική αρχή του ποινικο/δικονομικού μας συστήματος «*non bis in idem*» ή «ουχί δις εν τω αυτώ», όταν εκδίδει απόφαση για τη θέση τους σε Αργία, με μόνη αιτία την μετά από αρκετά έτη (σε σχέση με την πειθαρχική εξέλιξη της υπόθεσης) αμετάκλητη παραπομπή τους σε δίκη, καίτοι είχαν ήδη κριθεί μη ελεγκτέοι πειθαρχικά είτε τους επιβλήθηκε με τελεσίδικη απόφαση του αρμοδίου Πειθαρχικού Συμβουλίου ή όμοια του αρμοδίου μονομελούς αποφασιστικού οργάνου, η προσήκουσα πειθαρχική ποινή, την οποία και εξέτισαν, επειδή θεωρούν ότι με τον τρόπο αυτό διώκονται πειθαρχικά για δεύτερη φορά για την ίδια υπόθεση, δεν είναι αποδεκτός εκ του γεγονότος ότι η θέση του υπαλλήλου σε Αργία δεν συνιστά επιβολή ποινής ως τιμωρία για το διαπραχθέν απ' αυτόν πειθαρχικό παράπτωμα, ούτε συνιστά νέα άσκηση πειθαρχικής δίωξης σε βάρος του, ερειδόμενη στο ίδιο αίτιο, αλλά εξ αντικειμένου είναι ένα απλό διοικητικό μέτρο που επιβάλλεται με μόνη αφορμή την αμετάκλητη παραπομπή του ενώπιον του αρμοδίου ποινικού δικαστηρίου για τα αδικήματα που αναφέρονται ρητά στις διατάξεις της παρ. 1, της υποπερίπτωσης Ζ.3, του άρθρου πρώτου, του ν. 4093/2012, και άπτονται σαφώς της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος. Στις ανωτέρω διατάξεις καθορίστηκαν επακριβώς οι περιπτώσεις που προβλέπουν τη θέση του υπαλλήλου αυτοδίκαια (υποχρεωτικά) σε Αργία, όπως επίσης και ο χρόνος έναρξης και λήξης του διοικητικού αυτού μέτρου για κάθε μία περίπτωση, χωρίς να συνδέεται η εξέλιξη του ποινικού σκέλους της υπόθεσης με εκείνη της αντίστοιχης πειθαρχικής διαδικασίας.

Άλλωστε και τα Διοικητικά Δικαστήρια κατατείνουν στην αποδοχή της αιτιολογίας αυτής, αφού ήδη με την υπ' αριθ. 1186/2012 απόφαση του Γ² Τμήματος (Διακοπών) του Δ.Ε.Α., απορρίφθηκε αίτηση αναστολής υπαλλήλου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, που τέθηκε αυτοδίκαια σε Αργία με βάση τις

διατάξεις του ν. 4093/2012, εκ του γεγονότος ότι παραπέμφθηκε αμετάκλητα στο ακροατήριο του αρμοδίου ποινικού δικαστηρίου για κακούργημα. Και η εν λόγω απόφαση για Αργία εκδόθηκε παρά το γεγονός ότι αρκετά έτη πριν τη θέση της στην κατάσταση αυτή (2002), είχε εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, με την οποία είχε απαλλαγεί των κατηγοριών που της αποδόθηκαν και για όλο το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε έκτοτε συνέχισε να εργάζεται στην Υπηρεσία της.

➤ **Συμπέρασμα:** *Εκ των ανωτέρω συμπεραίνεται με βεβαιότητα ότι ο νομοθέτης θέσπισε αυτοτέλεια ποινικών και πειθαρχικών υποθέσεων και δεν διασυνδέει την τυχόν προγενέστερη έκδοση τελεσίδικων πειθαρχικών αποφάσεων, με την έκδοση αποφάσεων θέσης υπαλλήλου αυτοδίκαια σε Αργία, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που έθεσε. Συνεπώς, ουδόλως διασυνδέει την πειθαρχική εξέλιξη των υποθέσεων αυτών με την ποινική όμοια. Το ενδιαφέρον του νομοθέτη εστιάζεται στη δυνατότητα του αρμοδίου οργάνου να εκδώσει υποχρεωτικά τη σχετική απόφαση θέσης του υπαλλήλου σε Αργία, με τη συνδρομή έστω και μίας από τις θεσπισθείσες προϋποθέσεις.*

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ

ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΝ:

1. Στην υποπαράγραφο Ζ.3 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, εμπεριέχονται και άλλες διατάξεις, στις οποίες όμως δεν θα επιχειρηθεί στο παρόν στάδιο σχετική ερμηνευτική προσέγγιση, για τους λόγους που εκτενώς θα παρατεθούν παρακάτω. Για την πληρότητα, όμως, της ενημέρωσης οι εν λόγω διατάξεις τίθενται αυτούσιες στη συνέχεια, για εναρμόνιση και συσχέτιση με το εξεταζόμενο θέμα.

2. Η αποφυγή ερμηνείας αυτών των διατάξεων οφείλεται στο γεγονός ότι δεν ταυτίζονται εννοιολογικά, ερμηνευτικά και κυρίως επί πραγματικού, με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του αστυνομικού πειθαρχικού δικαίου, καθόσον οι διαδικασίες που προβλέπονται στο πειθαρχικό δίκαιο των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων, των υπαλλήλων των Ν.Π.Ι.Δ. και υπαλλήλων Ο.Τ.Α., τα όργανα, οι υποχρεώσεις τους και ο τρόπος λειτουργίας, είναι εντελώς διαφορετικά. Στην περίπτωση αυτή, η τυχόν απόπειρα ερμηνευτικής αντιστοίχισης των διατάξεων του ν. 4093/2012 με τις όμοιες του Π. Δ. 120/2008, θα ήταν αυθαίρετη, πιθανόν δε θα επέφερε και διοικητική ακυρότητα στις όποιες ενέργειες ή αποφάσεις, γι' αυτό φρονούμε ότι απαιτείται άμεση συνεννόηση -αν δεν έχει ήδη γίνει- μεταξύ των αρμοδίων Υπηρεσιών του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, που είχε τη νομοθετική πρωτοβουλία, με όλους τους φορείς που υπήγαγε στις εν λόγω διατάξεις (αστυνομία, ένοπλες δυνάμεις, δικαιοσύνη, κ.λπ., αφού και εκεί παρατηρούνται συναφή προβλήματα εφαρμογής), είτε με την υποβολή σχετικών ερωτήσεων από τους εμπλεκόμενους φορείς, είτε αυτεπαγγέλτως.

Σε περίπτωση αδράνειας, φρονούμε ότι η Υπηρεσία οφείλει να απευθύνει τα σχετικά με την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων ερωτήματα απευθείας στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, διασφαλίζοντας, με την απάντηση που θα λάβει, την, σε μεγάλο βαθμό, νομιμότητα των περαιτέρω ενεργειών της.

3. Ακολουθούν, για ενημέρωση, οι διατάξεις των παραγράφων [3, 4, και 6], της υποπαραγράφου Ζ3, του άρθρου πρώτου, του νόμου 4093/2012:

«3. Σε κατεπείγουσες περιπτώσεις και εφόσον διακυβεύεται το συμφέρον της υπηρεσίας, μπορεί να επιβληθεί στον υπάλληλο από τον άμεσο

πειθαρχικώς προϊστάμενό του το μέτρο της αναστολής άσκησης των καθηκόντων του, ακόμη και πριν επιληφθεί το πειθαρχικό συμβούλιο κατά την επόμενη παράγραφο. Σε περίπτωση παράλειψης του άμεσου πειθαρχικώς προϊσταμένου του υπαλλήλου, το μέτρο της αναστολής άσκησης των καθηκόντων μπορεί να επιβληθεί από κάθε πειθαρχικώς προϊστάμενο ανώτερο από αυτόν. Η παράλειψη πειθαρχικώς προϊσταμένου να επιβάλει το ως άνω μέτρο ελέγχεται πειθαρχικά από κάθε πειθαρχικώς προϊστάμενό του. Κατά τη διάρκεια της αναστολής άσκησης των καθηκόντων του ο υπάλληλος δεν προσέρχεται στην υπηρεσία. Η αναστολή άσκησης καθηκόντων του υπαλλήλου αίρεται αυτοδικαίως, εάν το πειθαρχικό συμβούλιο δεν επιληφθεί εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην επόμενη παράγραφο».

* Επισημαίνεται ότι το μέτρο της αναστολής άσκησης καθηκόντων δεν προβλέπεται ως διοικητικό μέτρο για το ένστολο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά μόνο η θέση αυτού εκτός υπηρεσίας, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 17 του Π. Δ. 120/2008 και μόνο για ένα δωρο. Παραίπεται να λειχθεί ότι το μέτρο της διαθεσιμότητας, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 15 του Π. Δ. 120/2008, σε καμιά περίπτωση δεν συνάδει με τις διατάξεις περί αναστολής εκτέλεσης υπηρεσίας, παρά ταύτα όμως, ως μέτρο, εξακολουθεί και λαμβάνεται από τη διοίκηση σε βάρος των ενστόλων, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ως άνω Δ/τος, σε περίπτωση εμπλοκής τους σε σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα, που αν αποδειχθούν επισύρουν την επιβολή ανώτερης πειθαρχικής ποινής, καθώς και για ποινικά αδικήματα, μη αναφερόμενα στις διατάξεις του νόμου 4093/2012.

1. Εφόσον συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1, το πειθαρχικό συμβούλιο συνέρχεται αμελλητί και γνωμοδοτεί για τη θέση του υπαλλήλου σε αργία. Σε περίπτωση που έχει διαταχθεί το μέτρο της αναστολής των καθηκόντων του υπαλλήλου, το πειθαρχικό συμβούλιο συνέρχεται και γνωμοδοτεί το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη λήψη του μέτρου. Το πειθαρχικό συμβούλιο γνωμοδοτεί μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών και σε κάθε περίπτωση που ζητείται η γνώμη του από το όργανο που είναι αρμόδιο για τη θέση του υπαλλήλου σε αργία.

Η γνωμοδότηση εκδίδεται σε κάθε περίπτωση μετά από προηγούμενη κλήση του υπαλλήλου σε ακρόαση. Σε περίπτωση που το πειθαρχικό συμβούλιο δεν γνωμοδοτήσει μέσα στις ανωτέρω προθεσμίες, η απόφαση για τη θέση του υπαλλήλου σε αργία εκδίδεται και χωρίς γνωμοδότηση. Στην περίπτωση αυτή ο υπάλληλος καλείται σε ακρόαση από το αρμόδιο όργανο και οφείλει να υποβάλει εγγράφως τις απόψεις του εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών από την κοινοποίηση της κλήσης.

* Τα Πειθαρχικά Συμβούλια, που συνιστώνται κατά τις διατάξεις του Π.Δ. 120/2008, δεν έχουν εκ του νόμου γνωμοδοτικό δικαίωμα, για τη θέση ή μη του υπαλλήλου σε Αργία, όπως τα αντίστοιχα που διαχειρίζονται υποθέσεις πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων κ.λπ.

6. Μετά την πάροδο ενός έτους από τη θέση του υπαλλήλου σε αργία και κάθε επόμενο έτος το πειθαρχικό συμβούλιο υποχρεούται να γνωμοδοτεί για τη συνέχιση ή μη της αργίας. Ο υπάλληλος επανέρχεται στα καθήκοντά του από την κοινοποίηση σχετικής απόφασης του οργάνου που τον έθεσε σε αργία, η οποία εκδίδεται εφόσον έχουν εκλείψει οι λόγοι της παραγράφου 1. Η απόφαση αυτή μπορεί να εκδίδεται από το αρμόδιο όργανο οποτεδήποτε, ακόμη και χωρίς προηγούμενη γνώμη του πειθαρχικού συμβουλίου.

** Ισχύουν αναλογικά όσα αναφέρθηκαν στην ως άνω παρ. 4*

Το παρόν αποτελεί πνευματική ιδιοκτησία του Σωματείου Ειδικών Φρουρών Ελληνικής Αστυνομίας Αττικής (Σ.Ε.Φ.Ε.Α.Α.) και διανέμεται σε ηλεκτρονική μορφή μέσω της επίσημης ιστοσελίδας του – sfeaa.gr. Επιτρέπεται η ανατύπωση, ή αυτούσια αναδημοσίευσή του με την προϋπόθεση ότι δε θα προστεθεί, τροποποιηθεί, ή διαγραφεί κείμενο, σύμβολο ή εικόνα.